

วิธีอุทิศบุญที่ได้ผล

๑. ทำบุญทำทาน แล้วส่งบุญได้โดยคิดในใจทันทีว่า

“บุญนี้...ให้ญาติ ให้เทพที่รักษา ให้นายเวร
ให้เชื้อโรค **ของข้าพเจ้า”

๒. เบิกบุญที่ทำมาแล้ว ส่งบุญได้ตลอดเวลาโดยคิดในใจทันทีว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้า...

ให้ญาติ ให้เทพที่รักษา ให้นายเวร

ให้เชื้อโรค **ของข้าพเจ้า”

**=เปลี่ยนตรงนี้ถ้าเป็นของผู้อื่น

ก่อนนอน เบิกบุญจ่ายให้โดยคิดในใจว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แก่นายเวรที่มาถึงข้า,
เทพรักษาข้า และเทพผู้เป็นใหญ่อยู่ ณ สถานที่นี้ เมื่อได้รับบุญแล้ว
ช่วยดูแลข้าขณะทีหลับ อย่าให้ผู้ใดส่งสัญญาณก่อกรรมข้าโดยทางฝัน
และหากมีอันตรายจะมาถึง จงส่งสัญญาณให้ข้าทราบล่วงหน้าด้วย
และข้าจะอุทิศบุญให้อีก”

ปฏิบัติจนเบิกบุญตลอดชีวิต

คู่มือ อุทิศบุญที่ได้ผล

โดย พระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล
และคณะวัดสามแยก

ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๗

www.samyak.com

วัดสามแยก

บ้านห้วยยางทอง หมู่ ๙ ตำบลวังขวาง
อำเภอ น้ำหนาว จังหวัด เพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐

พิมพ์แจกเป็นธรรมทาน ห้ามจำหน่าย

“การให้ธรรมเป็นทาน
ชนะการให้ทานทั้งปวง
แต่ไม่ควรลืมหานทั้งปวง
เพื่อธรรมทานจะได้บริบูรณ์”

“บุญกุศลใดที่เกิดจากหนังสือนี้ ขอยกบุญกุศลนี้ให้ญาติ
ให้เทพที่รักษา ให้นายเวร ให้เชื้อโรคของผู้จัดพิมพ์
ของผู้อ่านและเหล่าชาวทิพย์ใดที่ต้องการบุญ ก็ขอให้
ได้รับบุญนี้ทุกท่าน”

และห้ามส่งมาในนามของ
หลวงปู่เกษม อาจิณฺณสีโล
โดยเด็ดขาด
หากสงสัยประการใด?
โทร. ๐๘-๑๕๕๖-๙๐๗๗
๐๘-๑๙๕๕-๘๕๐๕
(โรงครัววัด)

ขอท่านทั้งหลายปฏิบัติตามนี้โดยทั่วกัน

พิมพ์ที่ หจก.ขอนแก่นการพิมพ์
๖๔-๖๖ ถ.เร็นรมย์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๔๓๒๒ ๑๙๓๘ โทรสาร. ๐ ๔๓๒๒ ๐๑๒๘
E-mail : khonkaenprint@yahoo.com
E-mail : kk_p902@hotmail.com
มีนาคม ๒๕๕๓

คู่มือ
อุทิศบุญที่ได้ผล

โดย พระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล
และคณะวัดสามแยก

ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๗
www.samyaek.com

วัดสามแยก

บ้านห้วยยางทอง หมู่ ๙ ตำบลวังขวาง
อำเภอหน้าหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐

พิมพ์แจกเป็นธรรมทาน ห้ามจำหน่าย

คำนำ

เนื่องจากการพิมพ์และแจกจ่ายหนังสือต่างๆ ของวัดสามแยกนี้ มีข้อความบางส่วนที่ไม่ชัดเจน จึงจะอธิบายขยายความให้ถูกต้องในคำนำ คือ เรื่องทองเหลืองหล่อ และรูปปฏิมากรรมทั้งหลาย, เครื่องรางของขลังและเครื่องปลุกเสกทั้งหลายที่ได้กล่าวไว้ว่า สิ่งเหล่านี้ให้ผู้ที่มืออยู่ในครอบครองนำไปไว้วัดเพื่อเป็นของกลาง

แต่โดยความเป็นจริงที่ถูกต้องตามคำสอนของพระพุทธเจ้าแล้ว สิ่งเหล่านี้คือ ทองเหลืองหล่อ และรูปปฏิมากรรมทั้งหลาย เครื่องรางของขลังและเครื่องปลุกเสกทั้งหลายทั้งปวง หรือที่เรียกกันว่าวัตถุมงคลนั้นเป็นสิ่งผิดในพระพุทธศาสนา พุทธศาสนิกชนที่ดีต้องไม่มีไว้ในครอบครองและไม่สามารถจะนำไปไว้วัดเพื่อเป็นของกลางในพระพุทธศาสนาได้

สำหรับพระธาตุและบริวารเครื่องใช้ของครูบาอาจารย์ทั้งหลายนั้นเป็นของกลางโดยธรรมชาติ จึงต้องนำไปไว้ที่วัดหรือที่เจดีย์เพื่อ

สักการบูชาร่วมกันของสรรพสัตว์ทั้งหลายและห้าม
มีไว้เป็นของส่วนตัวเด็ดขาดทั้งภิกษุและฆราวาส
เช่นนี้จึงจะเป็นการกระทำที่ถูกต้องตรงตามคำสอน
ของพระพุทธเจ้าและบุญกุศลก็จะเป็นของท่าน
ทั้งหลายที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง

อีกประการหนึ่งคือ เรื่องการทำบุญกับพระ
ต้องมั่นใจได้ว่าพระนั้นเป็นพระที่ปฏิบัติตรงตาม
พระธรรมวินัย สามารถรักษาศีลได้ทุกข้อ โดยไม่ขาด
ตกบกพร่องในเรื่องศีล ส่วนพระที่ล่วงละเมิดศีล
เช่น พระที่รับเงินรับทอง, พระที่ปลุกเสกเลขยันต์,
พระที่เป็นหมอดู, พระที่มีโทรศัพท์เป็นของ
ส่วนตัว เป็นต้น ถ้าหากผู้ใดไปทำบุญด้วย ผู้นั้น
ก็จะได้บาป เพราะฉะนั้น ถ้าอยากปลอดภัย
ต้องไม่ทำบุญกับพระที่ละเมิดศีล ให้ทำบุญกับ
เครื่องญาติทั้งหลายของตนเอง เช่น พ่อ, แม่, พี่น้อง
 เป็นต้น แล้วอุทิศบุญที่ได้นั้นให้แก่ชาวทิพย์ ๔ กลุ่ม
หลักของตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะวัดสามแยก

๖ มีนาคม ๒๕๕๓

- “พระไตรปิฎก เป็นดาที่วิเศษยิ่ง”
- “พระไตรปิฎก เป็นหูที่วิเศษยิ่ง”
- “พระไตรปิฎก เป็นจมูกที่วิเศษยิ่ง”
- “พระไตรปิฎก เป็นลิ้นที่วิเศษยิ่ง”
- “พระไตรปิฎก เป็นกายที่วิเศษยิ่ง”
- “พระไตรปิฎก เป็นใจที่วิเศษยิ่ง”
- “พระไตรปิฎก เป็นครู-อาจารย์ที่วิเศษยิ่ง”
- “พระไตรปิฎก เป็นพ่อ-แม่ที่วิเศษยิ่ง”
- “พระไตรปิฎก เป็นมิตรและเข็มทิศที่วิเศษยิ่ง”
- “พระไตรปิฎก เป็นแผนที่และป้ายบอกทางที่วิเศษยิ่ง”
- “พระไตรปิฎก เป็นแสงสว่างส่องทางสู่นิพพานที่วิเศษยิ่ง”

(จากวัดสามแยก)

พืชแม้มาก อันบุคคลหว่านแล้วในนาดอน
ผลย่อมไม้ไผ่บุลย์ ทั้งไม่ยังชานาให้ยินดี จันใด,
ทานมากมาย อันบุคคลตั้งไว้ในหมู่ชนผู้ทุศีล
ผลย่อมไม้ไผ่บุลย์ ทั้งไม่ยังทายกให้ยินดี
จันนั้นเหมือนกัน

(เล่ม ๔๒ หน้า ๓๑๒)

สารบัญ

๑. บุญ ๑๐ ประเภท เล่ม ๗๕ หน้า ๔๒๗.....	๙
- ทำความเข้าใจตรงนี้ก่อน.....	๑๐
- อุทิศบุญไปให้ใคร.....	๑๒
- การอุทิศแบบง่าย ๆ และถูกต้อง.....	๑๔
- ปฏิบัติการเบิกบุญ	
ธุรกิจนำลงทุนประจำวัน.....	๑๕
- การอุทิศบุญในพระไตรปิฎก.....	๑๙
- ทำไมไม่ต้องรีบอุทิศบุญทันที.....	๒๑
- เบิกบุญบ่อย ๆ	
บุญจะไม่ลดไปจนหมดหรือ?.....	๒๓
- เครื่องรางของขลัง	
มีอำนาจกันไม่ให้อุทิศบุญออก.....	๒๔
- อุปาสกข์.....	๒๖
- คนตาย-คนที่ยังมีชีวิต	
อุทิศบุญให้ต่างกันอย่างไร?.....	๒๗
- ผลดีของการส่งบุญ.....	๓๐
๒. การเบิกบุญที่ทำไว้ออกแก้ปัญหาด่าง ๆ.....	๓๑
- การค้าขาย.....	๓๑
- การทำนา-ทำสวน.....	๓๒

- การเป็นลูกจ้าง..... ๓๓
- การสมัครงาน..... ๓๔
- การทวงหนี้..... ๓๔
- การตามหาคนหาย..... ๓๖
- แก้นายเวรด้วยการเนรมิต..... ๓๖
- การสะเดาะเคราะห์-ผูกดวง..... ๓๘
- แก้กุณโศย..... ๓๘
- การนิมนต์พระมาไล่ผี..... ๓๙
- อย่าติดผ้ายันต์กันผีไว้ในบ้าน..... ๔๐
- ตั้งศาลด้วยบุญ..... ๔๒
- อบรมลับทางกระแสนิจิต..... ๔๔

๓. โรคร้ายนานาชนิด

- ลองพิชิตด้วยการส่งบุญ..... ๔๖
- วิธีปฏิบัติต่อผู้ป่วยใกล้ตาย..... ๕๑
- การเปิดโอกาสให้หมอที่เป็นเทวดา
ช่วยทำการตรวจรักษาตัวเรา..... ๕๕
- โรคที่ไม่ทราบสาเหตุ..... ๕๖
- การอุทิศบุญในโรงพยาบาล..... ๖๐

๔. วิธีแก้ไขสำหรับผู้มีบุตรยาก..... ๖๒

- วิธีแก้ไขของผู้ที่เคยทำแท้ง..... ๗๒

๕. การเปิดบุญไว้ให้ชาวทิพย์เบิกเอาเอง..... ๗๕
- ประกาศให้ชาวโลกทิพย์ทั้งหลาย
ทราบวิธีเบิกบุญเองได้..... ๗๕
  - คำเตือนสำหรับชาวโลกทิพย์..... ๗๘
  - การสวดมนต์..... ๘๐
  - การภาวนา..... ๘๒
  - การอุทิศบุญจากการภาวนา..... ๘๕
๖. แก้อาการป่วยสังคมโลก..... ๘๗
๗. ขอร้องต่อชาวโลกในความโง่ของตน..... ๙๕
- เรื่องเทียบเคียงในพระไตรปิฎก..... ๑๐๖
  - วิธีปฏิบัติต่อเงิน-ทอง สำหรับพระ..... ๑๐๙
  - คำขอขมาพระรัตนตรัย..... ๑๑๔
๘. วิธีใช้บุญด้วยอำนาจพระรัตนตรัย
ในรูปแบบต่าง ๆ ๑๑๕
๙. เมื่อต้องเข้าไปในสถานที่ที่มี..... ๑๑๘
- เวทมนตร์อาคมทั้งหลาย
๑๐. ข้อมูลเทียบเรื่องการนำบุญ..... ๑๒๑
- มาปิดบาป
๑๑. อธิษฐานเพื่อมนุษย์สมบัติ..... ๑๒๕
- ในชาติปัจจุบัน

สัปปุริสทาน (การให้ทานของคนฉลาด)
ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สัปปุริสทาน ๘ ประการนี้
๘ ประการเป็นไฉน คือให้ของสะอาด ๑
ให้ของประณีต ๑ ให้ตามกาล ๑
ให้ของสมควร ๑ เลือกให้ ๑
ให้เนืองนิตย์ ๑ เมื่อให้จิตผ่องใส ๑ ให้แล้วดีใจ ๑
ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สัปปุริสทาน ๘ ประการนี้แล
(เล่ม ๓๖ หน้า ๔๘๘)

๑. บุญ ๑๐ ประเภท

เล่ม ๗๕ หน้า ๔๒๗

๑. ทานมัย บุญสำเร็จจากการให้ทาน
๒. ศีลมัย บุญสำเร็จจากการรักษาศีล
๓. ภาวนามัย บุญสำเร็จจากการภาวนา
๔. อปจายนมัย บุญสำเร็จด้วยการประพฤติ
อ่อนน้อม
๕. เวชยาวิจจมัย บุญสำเร็จด้วยการช่วย
ขวนขวายรับใช้
๖. ปัตติทานมัย บุญสำเร็จด้วยการให้ส่วนบุญ
๗. ปัตตานุโมทนามัย บุญสำเร็จด้วยการยินดี
บุญของผู้อื่น
๘. ธัมมัสสวนมัย บุญสำเร็จด้วยการฟังธรรม
๙. ธัมมเทศนามัย บุญสำเร็จด้วยการแสดงธรรม
๑๐. ทิฏฐุชุกัมม บุญสำเร็จด้วยการทำความเห็น
ให้ตรง

ทำความเข้าใจตรงนี้ก่อน

---

๑. คำว่า “อุทิศบุญ, เอาจุญให้, ส่งบุญ, โอนบุญ, จ่ายบุญ” มีความหมายอย่างเดียวกัน วิธีปฏิบัติคือ ขณะที่เรากำลังทำบุญอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ เมื่อมีบุญเกิดขึ้นในใจแล้วให้รีบอุทิศบุญทันที โดยการคิดในใจว่าให้บุญนี้ถึงแก่ผู้ที่เราต้องการให้เขาได้รับบุญ ซึ่งโดยมากก็ได้แก่พวกญาติที่ตายจากโลกนี้แล้วไปเกิดในโลกทิพย์ หรือพวกที่มีกายเป็นทิพย์อยู่แล้ว เช่น ผี, เปรต, เทวดา เป็นต้น

๒. คำว่า “เบิกบุญ” คือ เมื่อเราได้ทำบุญอย่างใดอย่างหนึ่งเสร็จไปแล้ว และปฏิบัติตามวิธีในข้อ ๑. ไม่ทัน (ไม่ได้อุทิศบุญให้ทันที) หากเราต้องการนำเอาบุญนั้นกลับมาใช้ประโยชน์อีก ก็สามารถใช้วิธี “เบิกบุญ” กลับมาได้ โดยให้คิดในใจว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ” ก่อนที่จะเบิกบุญทุกครั้ง

หมายเหตุ ที่ให้คิดว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม
สงฆ์” สั้นๆ โดยไม่มีคำว่า “พระ” นำหน้านั้น
เพื่อให้คิดง่ายบุญได้ไวและกระชับขึ้น ไม่มีเจตนา
จะลบหลู่แต่อย่างใด ก็เหมือนที่เราบวริกรรม
ภาวนาว่า “พุทธโธ” โดยไม่มีคำว่า “พระ” นำหน้า
นั้นแล แต่ถ้าใครยังติดใจการว่า “พระ” นำหน้าอยู่
ก็ใช้ได้ตามถนัด

อุทิศบุญไปให้ใคร

การอุทิศบุญและการเบิกบุญจากสวรรค์นั้น มุ่งให้แก่กลุ่มเป้าหมาย ๔ กลุ่มใหญ่ คือ

๑. **กลุ่มญาติ** มีญาติ, ฝี่, ปีสัจ, เปรต, ปอบ, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, กิณนรา, เจือก, อสูร, เทวดา, มาร, พรหมที่เป็นญาติของเรา เมื่อตายแล้วไปเกิดในกำเนิดเหล่านี้

๒. **กลุ่มที่รักษา** มี ฝี่, เปรต, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, เจือก, กิณนรา, เทวดา ฯลฯ

๓. **กลุ่มนายเวร** มี ฝี่, เปรต, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, เจือก, กิณนรา, เทวดา ฯลฯ ทั้งที่กำลังจะเดินทางมา, ทั้งที่มาถึงแล้ว และที่ทำให้เราไม่สบายทำอะไรติดขัดไปหมด เช่น คนที่ฆ่าสัตว์มาก ก็ยังมีนายเวรจำพวกผีสัตว์ต่างๆ คอยติดตามอยู่มาก

หลวงปู่เกษม กล่าวว่า “อย่างเราฆ่าไก่ไปตัวหนึ่ง ตัวไรจำนวนเป็นหมื่นๆ ตัวที่อยู่กับไก่ก็ตายไปด้วย ทั้งผีไก่ ผีไร มันแค้นเรา ถ้าส่งบุญให้มันอุทิศให้ เมื่อมันได้รับบุญแล้วเปลี่ยนสภาพ เปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้น มันก็หายแค้นเราได้”

๔. กลุ่มเชื้อโรค เชื้อจุลินทรีย์กลุ่มนี้ บางพวกก็เป็นนายเวร บางพวกก็เป็นผู้ดูแลรักษาอาศัยอยู่ตามระบบต่างๆ ของร่างกาย ถ้าเราอุทิศบุญให้เขา เขาก็จะเปลี่ยนสภาพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้น ไม่กลับมาเกิดในร่างกายเราอีก บางพวกเขาจะรับบุญได้ทันที แต่บางพวกก็ต้องตายก่อนจึงจะรับบุญได้ แต่ไม่ต้องห่วง เพราะเขามีมากมายหลายล้าน ย่อมมีตัวตายตัวเกิดอยู่เนืองๆ เมื่อเราอุทิศบุญไปให้เขา เขาก็จะได้รับทันที

การอุทิศบุญแบบง่าย ๆ และถูกต้อง

การอุทิศหรือโอนบุญ สามารถทำได้ในทุกโอกาส ดังนี้

๑. การโอนบุญในชีวิตประจำวัน

ขณะที่ทำงานใดก็ตาม ผู้ทำมีความสุข (ที่เป็นความดี) และมีความยินดีในการทำนั้น ถือว่าเกิดบุญแล้ว เช่น

ตอนเช้า

- ทำกับข้าวให้พ่อ แม่ รับประทาน
- ป้อนข้าวให้ลูกกิน
- ให้เงินลูกไปโรงเรียน
- ให้อาหารแก่สุนัข ฯลฯ

ตอนกลางวัน

- เปิดประตูห้องให้เจ้านาย
- เลี้ยงอาหารเพื่อนร่วมงาน
- ยกแก้วน้ำมาเลี้ยงแขก
- ขับรถไปส่งเพื่อน ฯลฯ

ตอนกลางคืน

- ห่มผ้าห่มให้ลูก
- ปูที่นอนให้พ่อแม่
- ฟังธรรมแล้วเกิดความรู้
- ปฏิบัติอบรมภาวนาใจ ฯลฯ

เมื่อทำกิจกรรมเหล่านี้ด้วยความพอใจ ยินดี จัดว่ามีบุญเกิดขึ้นแล้ว สามารถโอนบุญออกไปสู่กลุ่มเป้าหมายได้ตามที่เราต้องการ เช่น ถ้าปูที่นอนให้พ่อแม่เสร็จ ให้คิดในใจทันทีว่า “บุญจากการปูที่นอนให้พ่อแม่นี้จึงถึงนายเวรที่มาถึงข้า, เทวดารักษาพ่อ แม่ พี่ น้อง และข้า” ดังนี้ เป็นต้น

ปฏิบัติการเบิกบุญ

ธุรกิจนำลงทุนประจำวัน

ตื่นเช้า เบิกบุญให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรา โดยทางฝัน รวมทั้งให้เทวดาประจำตัว, นายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอกและภายในร่างกาย ตลอดจนจนถึงชาวทิพย์ (คือ ภูต, ผี, ปีศาจ, เปรต,

ปอบ, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, ยมทูต, กิณนรา, เงือก, อสูร, เทวดา, มาร, พรหม) ที่เป็นญาติของเราและสถิตอยู่บริเวณบ้านนี้

หมายเหตุ ในวงเล็บ ถ้าเรารู้ว่าเป็นชาวทิพย์ กลุ่มไหนให้เจาะจงกลุ่มนั้นไปเลยก็ได้ ถ้าไม่รู้ก็ให้ตามพอใจ

เข้าห้องน้ำ เบิกบุญให้แก่ แบนทีเรีย, จุลินทรีย์ต่างๆ ที่ตายจากการอาบน้ำชำระร่างกายของเรา รวมทั้งให้แก่เชื้อโรคต่างๆ ที่ออกไปจากร่างกายของเรา เพราะการขับถ่ายทิ้งอุจจาระ ปัสสาวะ ก่อนออกจากห้องน้ำก็เบิกบุญให้กับเชื้อโรคทั้งหมดที่อยู่ในห้องน้ำ

เวลากินข้าว เบิกบุญให้แก่วิญญาณสัตว์ที่สถิตในผัก ในข้าว ในเนื้อสัตว์ ในน้ำ ในอาหารทั้งหมดนั้น รวมทั้งให้กับดวงใจของสัตว์ที่ตายซึ่งเรานำมาทำอาหารด้วย

ไปทำงาน เบิกบุญให้เทวดาประจำรถ, เทวดาประจำคนขับรถและผู้โดยสาร, ภูต, ผี, ปีศาจ

ที่สถิตกับรถ และบอกให้เทวดาคุ้มครอง ป้องกัน
ให้การเดินทางปลอดภัย

ขณะเดินทาง เบิกบุญให้แก่ ชาวทิพย์
ที่สถิตอยู่ตามถนนหนทางจนถึงที่ทำงาน เบิกบุญ
ให้เทวดาประจำตัวผู้ร่วมงาน ตลอดจนถึงชาวทิพย์
ที่สถิตอยู่ในที่ทำงาน

ถ้ามีอาการเครียด เบิกบุญให้แก่เทวดา
ประจำตัว นายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอก
และภายในร่างกาย รวมทั้งที่ก่อขวบรอบดวงจิต
ของเรา

กลับจากทำงาน เบิกบุญให้แก่ชาวทิพย์
ที่สถิตอยู่ในรถและตามถนนที่เดินทางกลับ

เมื่อถึงบ้าน เบิกบุญให้แก่ชาวทิพย์
ที่เป็นญาติของเราและสถิตอยู่บริเวณบ้าน

ถ้านอนไม่หลับ เบิกบุญให้แก่นายเวร
ที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอก-ภายในร่างกาย
และที่ก่อขวบรอบดวงจิตของเรา หรือให้แก่ผู้
ทำให้เรานอนหลับได้ในขณะนี้ เป็นต้น (ให้คิดว่า)

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาล
บุญข้าให้ผู้ที่ทำให้ข้านอนไม่หลับ และผู้ที่
ทำให้ข้าหลับได้”

๒. การโอนบุญเมื่อไปวัด

- ขณะใส่บาตรหรือถวายของพระ
เมื่อของหลุดจากมือตัวเองไป ให้คิดทันทีว่า
“บุญนี้ให้แก่นายเวรที่มาถึงข้า, เทวดารักษาข้า
และคนในครอบครัว” เป็นต้น

- ขณะกราบพระ ให้คิดโอนบุญตั้งแต่
กราบครั้งแรกจนถึงครั้งสุดท้ายว่า “บุญนี้ให้แก่
ภูต, ผี, ปีศาจ, เทวดา ผู้สถิต ณ บริเวณนี้
ได้บุญแล้วอย่ากวนข้านะ” เป็นต้น

- ขณะเห็นคนทำความดี เช่น รักษาศีล
หรือให้ทาน ให้คิดทันทีว่า “ขออนุโมทนาในบุญ
ที่ท่านทำนี้บุญนี้ให้แก่เทวดารักษาบ้าน และ
ที่ทำงานข้า ได้บุญแล้วช่วยบันดาลให้กิจการ
ของข้าเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง” เป็นต้น

- ขณะฟังเทศน์จากพระกโณนบุญได้ เช่น เมื่อฟังเทศน์แล้วเกิดความรู้ความเข้าใจขึ้น ให้คิดทันทีว่า “บุญที่เกิดจากการฟังเทศน์นี้ ให้แก่ญาติ, ฆี, ปีศาจ, เปรต, เทวดา ที่สถิตอยู่รถ, บ้าน, นา, ไร่, สวน, ต้นพืช, ต้นผัก, ต้นข้าว ของข้า ได้บุญแล้วช่วยดูแลผลผลิตของข้า ให้ดีด้วย แล้วข้าจะโอนบุญให้อีก” เป็นต้น

เหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างในการทำดีจนเกิด บุญขึ้น แล้วก็โอนบุญนั้นออกไปสู่กลุ่มเป้าหมาย ให้ได้รับความสุขด้วย

การอุทิศบุญในพระไตรปิฎก

เล่ม ๓๙ หน้า ๒๘๔

ลำดับนั้น พระราชาถวายข้าวยาคุ ของเคี้ยว ของกิน เป็นต้น แล้วทรงอุทิศ ในทันใดนั้นเอง ข้าว ยาคุ ของเคี้ยวและของกินอันเป็นทิพย์ก็บังเกิด แก่เปรตพวกนั้น. เปรตพวกนั้นก็พากันบริโภค ของทิพย์เหล่านั้นมีอินทรีย์ (ร่างกาย) เอิบอ้อม.

ทำบุญกับพระพุทธรูป.... ไม่ได้บุญ

เล่ม ๒๓ หน้า ๔๐๙

ได้ยินว่า นายพรานนั้นเมื่อให้ทักษิณา (ของทำบุญ) แล้วอุทิศถึงผู้ตายได้ให้แก่ภิกษุผู้พุทธรูป (ละเมียดศีล) รูปหนึ่งนั้นแลถึง ๓ ครั้ง ในครั้งที่ ๓ อมมนุษย์ (ผู้ตาย) ร้องขึ้นว่า ผู้พุทธรูปฉันฉัน ในเวลาที่พรานนั้นถวายแก่ภิกษุผู้มีศีลรูปหนึ่งที่มาถึง ผลของทักษิณา (ของทำบุญ) ก็ถึงแก่เขา

ทำไมต้องรีบอุทิศบุญทันที

หลวงปู่เกษม อธิบายว่า “เมื่อเราทำบุญ เช่น ใส่บาตร หรือให้สิ่งของกับคนทั่วไป เป็นต้น ในขณะที่สิ่งของที่เราให้หลุดออกไปจากมือของเรา ตกไปอยู่ในมือของผู้รับแล้วนั้น บุญจะเกิดขึ้น และอยู่กับเราประมาณ ๓ วินาที หลังจากนั้น บุญก็จะหายจากเราและไปรอเราอยู่ในสวรรค์ ชั้นใดชั้นหนึ่ง โดยแปรสภาพเป็นวิมาน เมื่อเรา ตายแล้วจึงจะได้ไปเสวยบุญอยู่ในวิมานนั้น ดังนั้น เมื่อได้ทำบุญ เช่น ถวายของให้พระแล้ว ภายใน เวลาประมาณ ๓ วินาที ต้องรีบอุทิศบุญ หรือ โอนบุญในทันที (ตามวิธีการในข้อ ๑) ถ้าหากว่า พ้นจาก ๓ วินาทีไปแล้ว ต้องใช้วิธีเบิกบุญกลับมาอีก (ตามวิธีการในข้อ ๒)

สรุปวิธีเอาบุญมาใช้ประโยชน์ ๒ วิธี คือ

๑. ทำบุญแล้วอุทิศให้ฉับพลัน

ให้คิดว่า บุญนี้ให้ญาติ - ให้เทพที่รักษา

- ให้นายเวร - ให้เชื้อโรค ของข้า
- ** ถ้าเป็นผู้อื่น ก็เปลี่ยนไปตามชื่อบุคคลนั้นๆ

๒. เบิกบุญจากสวรรค์ส่งให้

- ให้คิดว่าขออำนาจพุทธ - ธรรม - สงฆ์
จงบันดาลบุญข้าให้ญาติ - ให้เทพที่รักษา
- ให้นายเวร - ให้เชื้อโรค ของข้า
  - ** ถ้าเป็นผู้อื่นก็เปลี่ยนไปตามชื่อบุคคลนั้นๆ

การอุทิศ คือ การคิดเอาบุญให้
มิใช่การกรวดน้ำแล้วเอาไปเททิ้ง

เบิกบุญบ่อย ๆ บุญจะไม่ลดไปหมดหรือ ?

หลวงปู่เกษม ตอบว่า “ไม่หมด เพราะบุญของเราจะสะสมขึ้นเรื่อย ๆ และบุญที่สะท้อนกลับจากการให้บุญแก่เทวดา หรือภูต, ผี, ฯลฯ นั้น จะสะท้อนกลับมามากกว่าเก่าเยอะ ได้บุญเพิ่มมากขึ้นไปอีก เพราะฉะนั้น จงเบิกเถิด เอามาจ่าย ยังไงก็ไม่หมด ยิ่งให้ยิ่งได้เพิ่ม....”

เราเคยเห็นคนเบิกบุญจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ คือ บุญของเขาที่อยู่ชั้นดาวดึงส์เบิกมาหมดเลยนะ แล้วเราก็นั่งดูวิมานของเขาที่ดาวดึงส์ พอเขาเบิกบุญ วิมานของเขาก็หายวับ แสงสว่างมาปรากฏที่เขา พอเขาจ่ายออก ๆ ๆ หยุดจ่ายปั๊บ แสงสว่างของเขาก็หาย จึงกลับไปตรวจสอบดูที่ดาวดึงส์อีก แต่ไม่เห็นวิมานของเขา จึงตรวจขึ้นไปดูบนสวรรค์อีกชั้นที่ยามา ซึ่งเป็นชั้นที่สูงขึ้นไปอีก ปรากฏว่าไปเห็นวิมานของเขาอยู่ที่นั่น อ้อ! เป็นอย่างนี้เอง เบิกเถิด ยิ่งเบิกบุญยิ่งสะสมขึ้นเรื่อย ๆ”

เครื่องรางของขลัง มีอำนาจกันไม่ให้อุทิศบุญออก

เอ้อ! เกือบลืม ใครที่มีพวกเครื่องรางของขลัง ห้อยมัดต่ออยู่ตามตัวหรือมีอยู่ตามบ้าน คนๆ นั้น จะอุทิศบุญไม่ออกนะ อาตมาเพิ่งจะเห็นเรื่องนี้เร็วๆ นี้ จริงๆ นะ จริงๆ เวลาโยมสองคนมาทำบุญที่วัด เห็นได้ชัดเลยว่า คนไหนมีเครื่องรางของขลังอยู่ คนไหนไม่มี เพราะกระแสนบุญที่จ่ายออกแตกต่างกันมาก แล้วบ้านไหนที่มีเครื่องรางของขลังอยู่เนี่ย จะเห็นกระแสนป้องกันห่อหุ้มบ้านนั้นไว้ คนในบ้านนั้นก็เลยอุทิศบุญไม่ออก ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนในบ้านนั้น เช่น ผี-เทวดา ต่างๆ ก็จะได้รับบุญได้ลำบาก แม้ญาติที่อยู่สวรรค์ชั้นสูงขึ้นไป จะลงมาช่วยเหลือคนบ้านนั้นก็เข้าได้ลำบาก เพราะมีอำนาจของเครื่องรางของขลังเหล่านั้นกีดกันเขาเอาไว้ ฉะนั้น หากใครมี หรือบ้านไหนมี ก็ให้อธิษฐานมลายมนต์ ออกแล้วนำไปทำลายทิ้งซะ ไม่ว่าจะเอาไปเผาไฟ

หรือเอาไปฝังก็ได้ แต่เผานี้จะดีที่สุดปลอดภัยดี โดยก่อนที่จะอธิษฐานมลายมนต์ให้อธิษฐานเอาบุญให้มาเป็นเกราะป้องกันร่างกายก่อนว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญข้า ให้มาเป็นเกราะกำบังร่างกายข้าให้ปลอดภัยจากมนต์และภูตผีปีศาจที่อยู่กับสิ่งเหล่านี้ด้วยเทอญ” (ในกรณีที่เรากะออกมารวมกันไว้) แล้วก็อธิษฐานมลายมนต์ออกว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลให้มนต์ที่อยู่กับของเหล่านี้ให้มลายไป” ให้คิดแบบนี้หลายรอบๆ แล้วก็นำไปเผาทำลายทิ้งเสีย

บอกตรงๆ เลยนะ แม้แต่ทองเหลืองหล่อและรูปปฏิมากรรมทั้งหลายที่เขาเสกมาเนี่ยยังมีอำนาจป้องกันเลย ฉะนั้น หากใครอยากจะอุทิศบุญได้โดยสะดวกคล่องแคล่ว และอยากให้อุทิติพิพย์ของตนเองเข้าช่วยเหลือได้โดยสะดวกละก็ ให้นำของเหล่านั้นออกจากบ้านไปให้หมด แต่ถ้าใครไม่อยากเอาออกก็อยู่ด้วยกัน

กับผีปีศาจที่เคยอยู่มาก่อนด้วยกันต่อไป ซึ่งเมื่อเขา
มีความทุกข์ทรมาณอยู่ เขาก็ยอมทำให้ผู้อยู่อาศัย
ในบ้านเดียวกันกับเขาทุกข์ทรมาณได้เช่นเดียวกัน
แล้วจะมาโทษว่าทำบุญมามากแล้วอุทิศบุญมา
ก็มากแล้ว ไม่เห็นมีอะไรดีขึ้นเลย อย่างมาพูด
ให้ได้ยินนะ มันทุเรศ ทุเรศ คนแบบนี้....

อุบาสกชั่ว

เล่ม ๓๖ หน้า ๓๗๓

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อุบาสกผู้ประกอบด้วยธรรม
๕ ประการยอมเป็นอุบาสกผู้เลวทราม เศร้าหมอง
และน่าเกลียด ธรรม ๕ ประการ เป็นไฉน? คือ
อุบาสกเป็นผู้ไม่มีศรัทธา ๑ เป็นผู้ทุศีล ๑ เป็นผู้ถือ
มงคลตื่นข่าว เชื่อมงคลไม่เชื่อกรรม ๑ (คือเชื่อ
เครื่องรางของขลัง-หมอดู-ดวงดาว เป็นต้น)
แสวงหาเขตบุญภายนอกศาสนานี้ ๑ ทำการ
สนับสนุนในศาสนานี้ ๑

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อุบาสกผู้ประกอบด้วยธรรม ๕ ประการนี้แล เป็นอุบาสกผู้เลวทราม เศร้าหมอง และ น่าเกลียด.

คนตาย - คนที่ยังมีชีวิต

อุทิศบุญให้ต่างกันอย่างไร ?

สำหรับคนที่ยังมีชีวิต เราไม่ต้องอุทิศบุญให้กับเขาโดยตรง เพราะถึงอุทิศให้เขาก็ยังไม่ได้ใช้บุญนั้น ต้องรอจนเขาตายแล้วนั้นแหละจึงจะได้ใช้บุญนั้น ฉะนั้น ควรอุทิศบุญให้แก่เทวดารักษาเขา เพื่อให้เทวดาช่วยดูแลรักษาป้องกันอันตรายที่จะมาถึงเขาและอุทิศบุญให้แก่นายเวรที่มาถึง เพื่อที่เขาจะได้อยู่อย่างสุขสบายไร้นายเวรมาก่อทวน แต่ถ้าอยากให้เขาได้บุญจริงๆ ควรเอาของไปมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเขา เพื่อให้เขาเอาไปทำบุญ โดยการถวายพระหรือมอบให้คนทั่วไปก็ได้ และอีกวิธีหนึ่งบอกให้เขารู้ว่าเรา

ได้ทำบุญอะไรไว้บ้าง แล้วให้เขาอนุโมทนาอินดี
ในบุญนั้น ซึ่งบุญก็จะเกิดขึ้นและเป็นสมบัติของ
เขาโดยตรงทีเดียว

สำหรับคนที่ตายแล้ว ก็อุทิศบุญให้เขาได้
โดยตรง แม้แต่ญาติที่ไปเกิดในนรก ก็อุทิศบุญให้
ได้เหมือนกัน แต่ถ้าเขาไปตกนรกอเวจี หลวงปู่
เกษมท่านแนะนำว่า เมื่ออุทิศบุญไปให้ เราต้อง
อธิษฐานทับลงไปด้วยว่า “บุญนี้ให้แก่.....
ด้วยอำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ บุญที่ข้าพเจ้าไป
รอเขาอยู่บนสวรรค์ด้วย” ท่านบอกว่าเมื่อเขา
พ้นจากอเวจีออกมาไม่ว่าจะตกอยู่ที่กัปก็กลับก็ตาม
บุญที่เราอุทิศให้นี้ก็ตอบสนองเขาทันที

หมายเหตุ ถ้าผู้อยู่ในนรก กำลังจะพ้นโทษจึงจะ
ได้รับบุญนั้น ส่วนการอธิษฐานให้บุญรออยู่อาจ
นานต่างกันตามพลังใจของผู้อธิษฐาน

ใครเจอเหตุการณ์ไม่ดีในชีวิต
ก็ลองเอาไปปฏิบัติ ไม่ยากอะไร
การโอนบุญวันละร้อยรอบพันรอบ
หรือมากกว่านั้นจิตก็ยิ่งสงบ
ท่านทั้งหลายลองเอาไปปฏิบัติดู
ไม่ลองก็ไม่รู้
เหมือนมีคนเอาผลไม้มาให้เราชิมว่าหวาน
เราไม่ชิมจะรู้ได้อย่างไรว่าหวาน ?

ผลดีของการส่งบุญ

---

๑. ร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือหากเจ็บป่วยอยู่ก็ทำให้หายเร็วขึ้น
๒. ทำให้เจ้ากรรมนายเวรหยุดการจองเวร กลายมาเป็นเทวดาฝ่ายมิตร คอยติดตามรักษา
๓. ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ต้องการ เพราะเทวดาที่รักษาคอยให้ความช่วยเหลือ และเหล่านายเวรกลับกลายมาเป็นมิตร
๔. ทำให้เป็นที่รักของเทวดา มนุษย์ และสัตว์ทั้งหลาย ไปทางไหนมีเสน่ห์แก่ผู้พบเห็น
๕. การเดินทางปลอดภัย และจิตใจก็อ่อนโยน มีเมตตา
๖. ธุรกิจการค้า หน้าที่การงานย่อมเจริญรุ่งเรือง
๗. นอนหลับสบาย ไม่สะดุ้งผวาต่อภัยอันตราย จากรอบทิศทาง แม่ฝันก็ฝันดี
๘. ครอบครัวอยู่กันอย่างมีความสุข มีความเข้าใจกัน
๙. การปฏิบัติธรรมก็จะเจริญในธรรม มีปัญญาเกิดขึ้นง่าย

๒. การเบิกบุญที่ทำให้ ออกแก้ปัญหาต่าง ๆ

การค้าขาย

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

- ก. เทวดารักษาเจ้าของร้าน
- ข. เทวดาสถิตที่ร้าน
- ค. เทวดาที่ช่วยทำการค้าขาย
- ง. ผีที่สถิตกับของที่นำมาขาย
- จ. เทวดารักษาลูกค้าที่มาซื้อของ
- ฉ. นายเวรที่มาถึงร้าน

ได้บุญแล้ว ช่วยบันดาลลูกค้าให้มาอุดหนุน
มากๆ ด้วย

หลวงปู่เกษม แนะนำวิธีกระตุ้นให้เทวดาขยัน
ช่วยทำงาน คือ ตกกลางแบ่งเปอร์เซ็นต์ให้ตาม
ผลงานที่เทวดาช่วยให้กิจการมีกำไรได้ วิธีชวน
เทวดานั้นให้ไปที่วัดไหนก็ได้ที่คิดว่ามีเทวดามากๆ

ไปหาที่เหมาะสมๆ แล้ว คิดในใจว่า “ขออำนาจพุทธ
ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้เทวดาที่วัดนี้ได้ยินเสียง
ตามที่ข้าคิดนี้ ข้ามีชื่อว่า... อยากรู้ได้เทวดาไปช่วย
ค้าขาย เทวดาท่านใดมีความสามารถในการ
ค้าขาย และอยากไปช่วยข้า ข้าจะแบ่งบุญให้
เมื่อช่วยค้าขายได้กำไรแล้ว ข้าจะแบ่งผล
ประโยชน์ให้โดยคิดเป็นร้อยละ ๑๐ คือ ค้าขาย
ได้กำไรมา ๑๐๐ บาท จะแบ่งทำบุญให้ ๑๐ บาท
แล้วอุทิศบุญให้เพื่อเป็นค่าตอบแทน ขอเชิญ
ท่านไปสถิตที่บ้านข้าได้”

เมื่อเราทำบุญแล้วก็โอนบุญให้เทวดาก่อน
เพื่อให้เขามีกำลังในการช่วยเหลือกิจการค้าขาย
ของเรา และโอนบุญให้อีกเรื่อย ๆ

การทำนา-ทำสวน

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

ก. เทวดารักษา นา/สวน

- ข. เหวดาร์รักษาคนทำนา/สวน
  - ค. เหวดาสถิตต้นข้าว/ต้นผัก, ต้นไม้ในสวน
  - ง. สัตว์ต่าง ๆ เช่น แมลง ฯลฯ ที่ตายเพราะการไถ และการฉีดยา, หว่านปุ๋ย ฯลฯ
- ได้บุญแล้วให้ช่วยรักษา นา/สวน และอย่าทำลายผลผลิต แล้วจะอุทิศบุญให้อีก รวมทั้งช่วยบันดาลให้ขายผลผลิตได้ราคาดี ๆ ด้วย

การเป็นลูกจ้าง

(อยากให้เจ้านายเมตตา)

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

- ก. เหวดาร์รักษาเจ้านายและเหวดาร์รักษาเรา
- ข. นายเวรที่มาถึงเจ้านายและนายเวรที่มาถึงเรา
- ค. เหวดาร์รักษาที่ทำงาน

ได้บุญแล้วช่วยบันดาลให้เจ้านายเมตตาต่อเรามาก ๆ ส่วนนายเวรได้บุญแล้วก็ให้เป็นมิตรต่อกันแล้วจะอุทิศบุญให้อีก

หมายเหตุ ในกรณีที่เจ้านายหรือผู้บังคับบัญชา อยากรู้ให้ลูกน้องเชื่อฟังและทำงานด้วยความรับผิดชอบ ก็ให้ใช้วิธีการนี้เช่นเดียวกัน

การสมัครงาน

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

- ก. เทวดารักษาสถานที่ที่เราจะไปสมัครงาน
- ข. เทวดารักษาผู้ที่มีอำนาจรับคนเข้าทำงานนั้น
- ค. เทวดารักษาตัวเราให้ไปติดต่อกับเทวดาในสถานที่นั้นๆ ไว้ก่อน เป็นการอำนวยความสะดวกแก่เรา

การทวงหนี้

หลวงปู่เกษม แนะนำว่า “ถ้าเขา (ลูกหนี้) ไม่มีเงินที่จะให้เรา ก็ต้องช่วยเขาให้มีเงินเสียก่อน เมื่อเขามีเงินแล้วจึงจะนำเงินมาใช้หนี้เราได้ แต่ถ้าเขาไม่มีเงินจริงๆ ต่อให้เทวดา

ที่ไหน ก็ช่วยให้เขานำเงินมาให้ไม่ได้ เพราะเขา
ไม่มีจริง ๆ ฉะนั้น เราต้องช่วยทำให้เขามีเงิน
เสียก่อน เมื่อเขามีเงินแล้ว เราจึงส่งเทวดาไป
บันดาลให้เขานำเงินมาใช้หนี้เรา”

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

- ก. ให้เทวดารักษาลูกหนี้ และเทวดารักษา
ที่ทำงานของลูกหนี้
- ข. ให้เทพเทวาที่เป็นใหญ่อยู่ในเมือง หรือ
จังหวัดที่ลูกหนี้ทำงานอยู่
- ค. ให้เทวดาผู้ช่วยเหลือกิจการของลูกหนี้
ได้บุญแล้วให้เขาช่วยบันดาลให้ลูกหนี้
นำหนี้มาคืน และช่วยตรวจสอบดูว่าลูก
หนี้จะมีช่องทางได้เงินมาอย่างไร และช่วย
บันดาลให้เขารู้ช่องทางนั้นด้วย

หมายเหตุ ลูกหนี้ถ้าต้องการให้เจ้าหนี้เมตตา
ก็ใช้วิธีการนี้ได้เช่นเดียวกัน

การตามหาคนหาย

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

- ก. เทวดารักษาตัวเราและเทวดารักษาญาติเรา
- ข. เทวดารักษาคนที่หายและเทวดารักษาญาติเขา
- ค. นายเวรที่มาถึงเราและคนที่หาย บอกให้ช่วยพาคนที่หายกลับมาหาเราด้วย หรือถ้าจะให้พบที่ไหนก็ให้ระบุสถานที่เอาตามต้องการ

แก้นายเวรด้วยการเนรมิต

ผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวเนื่องกับการฆ่าสัตว์อื่น เช่น เจ้าของโรงฆ่าสัตว์ ชาวประมง ฯลฯ ย่อมก่อความเคียดแค้นชิงชังให้แก่สัตว์ที่ถูกฆ่า ดังนั้นถ้าต้องการลดปริมาณของนายเวรหรือดวงจิตที่อาฆาตเคียดแค้น ก็ต้องรีบอุทิศบุญหรือเบิกบุญส่งให้เจ้าของเนื้อสัตว์เหล่านั้นบ่อยๆ เมื่อเขาได้รับบุญจากผู้ใด จิตใจของเขาก็จะอ่อนโยน ปลายมา

เป็นมิตรและคอยช่วยเหลือผู้ที่ส่งบุญให้หันต่อไป

ถ้ารู้สึกจะทำอะไรมีแต่อุปสรรค มีแต่คนทักให้หันเหว ก็ไม่ต้องหนักใจจนขวัญผวา เอาสติปัญญาเข้าแก้ไข เพียงแค่คิดในใจว่า

๑. “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญซ้ำให้แก่นายเวรที่มาถึงซ้ำ ขอให้นายเวรจงรับเอาบุญแล้วอยู่ให้เป็นสุขเถิด ข้าขอภักย์ในความผิดที่เคยทำกับพวกท่านไว้ เรามาสร้างบุญร่วมกัน มามีความสุขด้วยกันเถิด”

๒. “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญซ้ำ จงเนรมิตเป็นตัวของข้า ให้นายเวรที่จะมาถึงตัวซ้ำได้แก้แค้นกับร่างกายอันเกิดจากบุญที่ข้าส่งไปให้มันเถิด”

หมายเหตุ หลวงปู่เกษมกล่าวว่า “บุญที่เราโอนให้จะเนรมิตเป็นตัวเราให้เจ้ากรรมนายเวรได้ฆ่า ในกรณีที่เจ้ากรรมนายเวรไม่ยอม คือเขาต้องการจะล้างแค้นเราอย่างเดียว เขาก็จะได้ฆ่าบุญที่เป็นตัวปลอมเรา”

การสะเดาะเคราะห์ - ผูกดวง

“ทำบุญให้นายเวร คือ สะเดาะเคราะห์” งดเว้นการกระทำที่ชั่วร้าย อย่าทำมันอีก อย่าคิดมันอีก นี่คือ การสะเดาะเคราะห์ และกินอาหารให้ถูกต้อง นอนพักผ่อนให้ดี ทานอาหารให้พอดีกับร่างกาย ดนนั้นคือ ต่อชะตา... ต่อชาติให้ยาวไกล อย่ากินสิ่งที่บั่นทอนชีวิตและร่างกาย ถ้ากินสิ่งที่บั่นทอน คือ ทำลายชะตา

“ผูกดวง” คือ คิดดีเอาไว้ ทำดีเอาไว้ ทำบุญให้แก่เทพเทวาทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับเรา เขาจะได้ส่งสัญญาณเข้าในจิตใจเรา จิตใจนั้นแหละคือดวง

แก้คุณไสย

ให้คิดในใจว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้มนต์และสิ่งของไสยศาสตร์ต่าง ๆ ที่อยู่ในร่างกายข้าให้มลายไป ส่วนผู้ที่รับทำงานมาให้คอยรับบุญจากข้าแล้วอย่าได้ก่อกรรมซ้ำอีก” แล้วก็ส่งบุญให้ผีที่ถูกใช้มานั้นด้วย

หมายเหตุ การอุทิศหรือเบิกบุญส่งไปในสถานที่ใหม่ๆ ทุกที่ให้เราคิดตามไปด้วยว่า “ยินดีรับเอาบุญนะ” เพราะถ้าเขาไม่เคยรับบุญเลย เขาจะรับไม่เป็นเพราะเขาไม่รู้จักและไม่เคยมีผู้สอนวิธีรับให้กับเขา เมื่อเขาคิดว่า “ข้าพเจ้ายินดีรับ” เขาก็จะได้รับบุญนั้นในทันที

การนิมนต์พระมาไล้ผิ

ในบ้านนั้นไม่ถูกต้องโดยประการทั้งปวง และควรงดให้เด็ดขาด เพราะวิญญานนั้นเขาอยู่อาศัยที่นั่นมาก่อนเราอย่างสงบสุขบางตนก็เป็นญาติที่เราเคารพรักมาก่อน ตายแล้วมีบุญน้อยก็เป็นญาติอาศัยอยู่ในบ้านนั้น ญาติ ผิบางตนมีความทุกข์เดือดร้อน พยายามส่งกระแสความเดือดร้อนให้เรารู้สึก เพื่อจะได้ทำบุญส่งให้เขา แต่คนไม่เข้าใจคิดว่าเขาเบียดเบียนหลอกหลอน จึงนิมนต์พระมาสวดขับไล่ เมื่อเราไปทำพิธีขับไล่เขายังเดือดร้อน แล้วพวกวิญญาน

เหล่านี้นะจะรวมหัวกันกลั่นแกล้งผู้คนในบ้าน ให้เดือดร้อน วุ่นวายกันมากขึ้น มีแต่เรื่องทะเลาะ ขัดแย้งกันเนืองๆ สังเกตดูบ้านไหนที่มีคนถือวิชา อาคม สวดมนต์ไล่ผีบ่อยๆ คนในบ้านจะหาความรัก ความสามัคคีกันไม่ได้เลย พ่อ แม่ ลูก สามี ภรรยา ทะเลาะขัดแย้งจนฆ่ากันตายก็มี ต่อไปเมื่อมีเหตุ เดือดร้อนควรทำบุญอุทิศให้พวกเขา เมื่อพวกเขา อยู่สุขสบายก็จะเลิกรบกวนเรา แล้วจะกลับเป็น เทวดาชั้นดีที่คอยปกป้องรักษาเราต่อไป

อย่าติดผ้ายันต์กันผีไว้ในบ้าน

หรือการพกพาเครื่องรางของขลังที่เปียดเปียน วิญญาณชั้นต่ำ เพราะสิ่งเหล่านี้กระทบกระเทือน ถึงวิญญาณชั้นต่ำให้ได้รับความเดือดร้อนและ เคียดแค้น อันจะส่งผลให้เขาเป็นเจ้ากรรมนายเวร จอมล้างจอมผลาญเราไม่มีที่สิ้นสุดโดยที่เราไม่รู้ตัว

บ้านเรือนเคหะสถานไม่ใช่เป็นที่อยู่ของคนในโลกนี้
อย่างเดียว เป็นทั้งที่อยู่ของผู้มีชีวิตในโลกและ
ในอีกมิติหนึ่งที่เรามองไม่เห็น ไม่ควรเห็นแก่ตัวว่า
เป็นสมบัติของเราเพียงผู้เดียว ควรร่วมกันอยู่กัน
อย่างสงบสุข พวกวิญญานต้องอาศัยบุญกุศล
ถึงอยู่ได้ ถ้าได้รับบุญจากมนุษย์ผู้อาศัยอยู่ใน
พื้นแผ่นดินเดียวกัน เขาย่อมพึงพอใจ และจะรักษามนุษย์
ให้มีความสุขความเจริญ แม้พระพุทธเจ้า
ก็ตรัสสอนไว้ใน เทวตาทิสสทัภขินานุโมทนา ว่า

ยัสมิง ปะเทเส กัปปเปติ	วาสัง ปัณฺธิตะชาติโย
สีลวันเตตตะ โภเชตตะวา	สัณฺญะเต พรหมะจารีโน
ยา ตัตตะ เทวตา อาสุง	ตาสัง ทักขิณะมาทิสเส
ตา ปุชิตา ปุชะยันติ	มานิตา มานะยันติ นัง
ตะโต นัง อนุกัมปันติ	มาตา ปัตตังวะ โอระสัง
เทวะตานุกัมปิโต โปโส	สะทา ภัทรานิ ปัสสติ

แปลว่า ผู้ฉลาดชาติบัณฑิต เมื่ออาศัยอยู่
ณ สถานที่แห่งใด ควรเชื่อเชิญผู้ทรงศีลเข้าไป

เลี้ยงดูในสถานที่แห่งนั้น แล้วอุทิศบุญให้แก่ เทวดาผู้อาศัย ณ สถานที่แห่งนั้น เทวดาเมื่อ ได้รับการบูชาแล้วย่อมบูชาตอบ คือ ทำความ อนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้อุทิศบุญให้แล้วนั้น เหมือน บิดามารดาผู้รักบุตรย่อมอนุเคราะห์บุตร ผู้ใดได้รับการ ช่วยเหลือจากเทวดาแล้วย่อมประสบแต่ความ เจริญรุ่งเรืองอยู่เป็นนิจ หากใครมีผ้ายันต์ เหริยญ เครื่องรางปลุกเสกต่างๆ ก็ให้นำมาถวายมนต์ ออกด้วยการอธิษฐานว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลให้ อำนาจเวทมนตร์หรืออำนาจต่าง ๆ ที่อยู่กับ สิ่งของเหล่านี้ จงหมดฤทธิ์ หมดอำนาจไป ด้วยเถิด”

ตั้งศาลด้วยบุญ

การตั้งศาลด้วยวิธีการนี้ไม่ต้องยุ่งยาก แต่เป็น การสร้างวิมานให้เทวดาเข้าสถิตอยู่ด้วยบุญ

ของเราที่อธิษฐานให้ อีกทั้งเทวดาเหล่านั้นก็จะมี
ความยินดีพอใจมากกว่าการตั้งศาลปูนเล็ก ๆ
แบบที่ทำกันอยู่ทั่วไปนั้น

วิธีตั้งศาลแบบง่าย ๆ นี้คือ เมื่อเราทำบุญ
ไม่ว่าจะเป็นการใส่บาตร หรือถวายของแก่พระแล้ว
ให้อุทิศบุญออกไปทันทีโดยการคิดว่า

“บุญนี้จงแปรสภาพเป็นวิมานปราสาท
ให้แก่ภูมิเจ้าที่และเทพเทวดาต่าง ๆ ที่รักษา
บ้านข้า, ที่รักษาสถานที่อยู่อาศัยของข้า,
ที่ช่วยข้าทำการค้าขาย ฯลฯ ให้ยินดีรับเอาบุญนี้
แล้วเข้าสถิตอยู่ในวิมานปราสาทได้นะ”

หลวงปู่เกษมกล่าวว่ “คนเราทุกคนจะมี
เทวดาอย่างน้อย ๒ องค์ เป็นเทวดาประจำตัว
คอยติดตามรักษา เทวดานี้แหละที่ชอบ
ช่วยเหลือให้เราประสบความสำเร็จ หรือช่วย
ปกป้องคุ้มครองให้เรารอดพ้นจากภัยอันตราย
ที่น่าหวาดเสียวได้อย่างอัศจรรย์”

อบรมลัทธิทางกระแสดิจิต

หากว่าเราอยากให้คนที่เกี่ยวข้องกับเรา เปลี่ยนพฤติกรรมจากเหลวไหลให้มีนิสัยที่ดีขึ้น ตามที่เขาพอจะเป็นไปได้ เช่น อยากให้ลูกเป็นคนดี มีความสนใจในการเรียน เป็นต้น ควรใช้วิธีการ อบรมลัทธิทางกระแสดิจิตโดย ให้ทำความรู้สึก เหมือนกับว่าเรานั่งอยู่ตรงหน้าเขา ถ้าอยากให้เขา มีความสนใจและเข้าใจในสิ่งใด ก็เริ่มรายการ อบรมลัทธิโดยคิดในใจว่า “ลูกรัก แม่เป็นห่วงลูก มากนะ ตั้งใจเรียนหน่อยนะลูก ลูกเป็นความหวัง ของแม่นะ แม่อยากเห็นลูกประสบความสำเร็จ และเป็นคนดีของสังคม เป็นที่พึ่งของพ่อแม่ ยามแก่เฒ่า ขอให้ตั้งใจทำความดีนะลูก แม่จะคอย เป็นกำลังใจให้ลูกเสมอ” ฯลฯ

ในการอบรมลัทธิทางกระแสดิจิตนั้น ให้หมั่นคิดหรือส่งกระแสดิจิตคิดเฉพาะเรื่องที่ดี ๆ ไปถึงเขา เมื่อเขานึกถึงเราขึ้นมา ก็จะรู้สึกเอ็นใจ

สบายใจ และพฤติกรรมก็จะเริ่มเปลี่ยนไปตามที่
เราต้องการ แต่ถ้าหากเรามีแต่อารมณ์หงุดหงิด
คิดถึงเขาด้วยกระแสที่ไม่ดี เขาก็จะได้รับแต่กระแส
ที่ร้อนๆ พลอยหงุดหงิดรำคาญใจไปเสีย ไม่อยาก
เข้าใกล้และไม่อยากทำตามคำสั่งสอนของเรา
ไปด้วย

จากนั้นให้คิดในใจเบิกบุญส่งให้ต่อไปว่า
“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาล
บุญข้าให้แก่

๑. เทวดารักษาข้าและเทวดารักษา....
(ผู้ที่จะอบรมลับ)

๒. นายเวรที่มาถึงข้าและนายเวรที่มาถึง....
ได้บุญแล้ว ช่วยส่งกระแสที่ดีต่อกันให้ด้วย
และช่วยให้เขาสนใจทำแต่ความดียิ่ง ๆ ขึ้นไป”

๓. โรคร้ายนาหาชนิด ลองพิชิตด้วยการส่งบุญ

โรคทุกโรคในร่างกายเรา ล้วนแต่มีเชื้อโรค ทำให้เกิดทั้งนั้น ถ้าเราส่งบุญให้แก่เชื้อโรคเหล่านั้น แล้ว เชื้อโรคเหล่านั้นก็จะออกไปจากร่างกายเรา และไม่ยุ่งก่อกวนเราอีก หลวงปู่เกษมได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“เชื้อโรค เป็นผีครึ่งสัตว์เดรัจฉาน (สัตว์ครึ่งผี) เมื่อเขาได้รับบุญแล้วเขาจะมีสภาพที่ดีขึ้นตัวใหญ่ขึ้น และจะออกไปจากตัวเรา เพราะถ้ายังอยู่ข้างในตัวเรา เขาจะอึดอัดเหมือนปกติของเด็กที่อยู่ในครรภ์ เมื่อครบ ๙ เดือน จะต้องคลอด ไม่คลอดก็ไม่ได้ เพราะจะอึดอัด เชื้อโรคก็เหมือนกัน”

ในปัจจุบัน โรคร้าย ๒ ชนิดที่คนทั่วไปต่างก็หวาดกลัว เพราะการแพทย์แผนปัจจุบันก็ยังไม่มียารักษาให้หายขาดได้ คือ โรคมะเร็งและโรคเอดส์ ซึ่งหลวงปู่เกษมได้พูดถึงโรคเหล่านี้ว่า

“โรคมะเร็ง เกิดจากเชื้อโรคตัวเล็ก ๆ ไปกัดที่ผนังของส่วนต่างๆ ของร่างกาย เมื่อร่างกายถูกกัดก็จะสร้างเนื้อเยื่อออกมาห่อหุ้มตรงนั้น เมื่อเชื้อโรคนั้นไม่ยอมปล່อยและเพิ่มจำนวนมากขึ้น ร่างกายก็ยิ่งสร้างเนื้อเยื่อและพังผืดขึ้นมาห่อหุ้มมากๆ จึงทำให้ตรงนั้นเป็นเนื้องอก และกลายเป็นเนื้อร้ายขึ้นมา ที่เรียกกันว่า “มะเร็ง”

โรคเอดส์ เป็นเชื้อโรคที่มีความฉลาดมากตัวมันจะมีขนาดเล็กมาก มันจะเข้าไปอาศัยอยู่ที่เม็ดเลือดขาว ก่อนที่มันจะเข้าไปมันจะส่งพลังงานของมันไปทำลาย ผังตัวอยู่ในนั้น มันจะกินเม็ดเลือดขาวนั้นไปด้วย เมื่อเม็ดเลือดขาวที่มันกินอยู่อ่อนกำลังหมดสภาพลง มันก็จะย้ายไปที่เม็ดเลือดขาวเม็ดใหม่ต่อไป กัดกินทำลายตามวิธีการของมันจนได้ เม็ดเลือดขาวที่เหลือจึงไม่สามารถป้องกันเชื้อโรคที่เข้าสู่ร่างกายได้ จึงกลายเป็นโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง ในปัจจุบันยังไม่มีตัวยารักษา เพราะถ้าจะฆ่ามันก็ต้องทำลายเม็ดเลือดขาวไปด้วย

มีแต่ยับยั้งไม่ให้มันแพร่เชื้อเท่านั้น”

วิธีรักษาด้วยการส่งบุญนั้น ให้คนที่ดูแล หรือใครก็ได้ที่รู้จักวิธี บอกให้คนป่วยคิด

๑. คิดในใจว่า (ถ้าอยากเห็นผลไว คิดให้ได้ ๑,๐๐๐ จบขึ้นไป/๑ วัน)

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล บุญข้าให้แก่นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อความอยู่ใน..... จงเป็นสุขจากบุญที่ข้าให้นี้แล้วออกจาก ร่างกายของข้าไปเถิด”

หมายเหตุ ตรงที่เว้น.... ใวนั้นให้ระบุวัยวะ ในร่างกายที่เกิดอาการเจ็บป่วยหรือเป็นโรค

๒. หากมีความเพียรมาก และอยากเห็นผลไวยิ่งขึ้น ควรทำให้ได้ตามจังหวะลมหายใจเข้า-ออก คือ

หายใจเข้าคิดว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงดลบันดาล”

หายใจออกคิดว่า “บุญข้าให้แก่ผู้ทำให้ข้า เป็นโรค.....”

หมายเหตุ ตรงที่เว้น..... ใวนั้นให้ระบุชื่อ
ของโรคที่ตนเป็น เช่น เป็นโรคเบาหวานก็ให้ระบุชื่อ
“เบาหวาน” เป็นต้น

“**เป็นโรคมะเร็ง**” ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคกับ
นายเวรที่อยู่ตรง..... ข้าที่ทำให้เป็นมะเร็งอยู่นี้
หรือจะว่าให้ผู้ที่ทำให้ข้าเป็นมะเร็งอยู่นี้ตั้งนี้ก็ไ้

“**เป็นโรคเอดส์**” ก็ว่า ให้พวกเชื้อไวรัสที่
ทำให้ข้าเป็นโรคเอดส์อยู่นี้

หรือจะว่า ให้พวกเชื้อไวรัสที่กัดกินเม็ด
เลือดขาวตามร่างกายข้าอยู่นี้ แล้วหากมีโรคอื่น
แทรกซ้อน ก็ให้อุทิศบุญออกให้กับเชื้อโรคนั้นๆ
ด้วยเหมือนกัน

“**เป็นโรคหัวใจ**” ก็ว่า ให้นายเวรกับเชื้อโรค
ที่ก่อวานอยู่ที่หัวใจของข้านี้

“**เป็นโรคอัมพฤกษ์อัมพาต**” ก็ว่า ให้ผู้ที่
ก่อวานอยู่ที่สมองและก้านสมองของข้านี้

“**เป็นโรคเบาหวาน**” ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรค
ที่ก่อวานอยู่ที่ตับอ่อนของข้านี้

“เป็นโรคหอบหืด” ก็ว่า ให้พวกเชื่อโรคที่
ก่อกวนอยู่ตามหลอดลมและปอดของข้านี้

“เป็นโรคภูมิแพ้” ก็ว่า ให้นายเวรที่ทำให้ข้า
เป็นภูมิแพ้อยู่นี้

“เป็นโรคไตอักเสบ” ก็ว่า ให้พวกเชื่อโรค
ที่ก่อกวนอยู่ที่ไตของข้านี้

“เป็นโรคไวรัสตับอักเสบ” ก็ว่า ให้พวก
เชื่อไวรัสที่อยู่ในตับของข้านี้

“เป็นโรคสมองอักเสบ” ก็ว่า ให้พวกเชื่อโรค
ที่เกาะกินอยู่ในสมองของข้านี้

แล้ววิธีอุทิศบุญนี้จะนำไปใช้กับคนอื่น ๆ ก็ได้
เช่น หากพ่อแม่ป่วย ลูกก็ช่วยอุทิศบุญของตนเอง
ออกไปให้นายเวร หรือเชื่อโรคที่ก่อกวนตามร่างกาย
ของพ่อแม่ได้ กลับกันหากลูกป่วย พ่อแม่ก็ช่วยกัน
อุทิศบุญเข้าแก่นายเวรกับเชื่อโรคของลูกได้
เหมือนกัน อันนี้ยกตัวอย่าง แล้วหากใครจะไปอุทิศ
ให้ใครยังงี้ที่ไหนได้ทั้งนั้น เพียงแต่เปลี่ยนคำ
ลงท้ายจาก ของข้านี้ (สมมุติให้เชื่อโรคของลูก)

ก็ว่าเป็น ของลูกข้า (ดังนี้)

“เมื่ออยู่ดี ๆ เกิดวูบ ช็อก หหมดสติ
กะทันหัน” ให้ญาติอุทิศบุญให้ผู้ที่มาทำอันตราย
เขานั้น

“แล้วหากเป็นโรคอื่น ๆ” ที่นอกเหนือจาก
ที่บอกนี้ ก็ให้ชกแซ็ก - ปรับเปลี่ยนคำอธิษฐาน
เอาเอง

วิธีปฏิบัติต่อผู้ป่วยใกล้ตาย

แล้วทีนี้หากใครที่มีญาติป่วยหนัก มีอาการ
ทรมานทรมายก็ให้อุทิศบุญให้นายเวรที่กำลังรุม
เล่นงานคนป่วยอยู่นั้น

หากใครมีญาติป่วยเป็นเจ้าของชายหรือเจ้าหญิง
นิทรา หากเขายังสื่อสารกับเราทางกายได้อยู่
เช่น ทางมือหรือทางตา ฯลฯ เช่น สมมุติว่าเราถาม
เขาว่า “หิวหรือยัง ถ้าหิวให้กำมือเราให้แน่นๆ”
เขาก็กำมือเราได้ อย่างนี้แสดงว่าเขายังรับรู้ในสิ่งที่
เราพูดกับเขาได้ ถ้าเป็นแบบนี้ก็พูดบอกกับเขา

เลยว่ “ให้คิดตามนะจะบอกวิธีคำอุทิศบุญให้”
แล้วก็นำเขาว่าไปเป็นบทๆ ไปว่า (ดังนี้)

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล
บุญข้าให้ญาติ ให้เทวดาที่รักษา ให้นายเวร
ให้เชื้อโรคของข้า”

แล้วก็นำให้คิดตามอีกว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล
บุญข้าให้นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อวนอยู่ที่สมอง
และกำหนัดสมองของข้า”

แล้วก็นำให้คิดตามอีกว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล
บุญข้าให้กับผู้ที่ทำให้ข้ามีอาการเป็นเช่นนี้”

แล้วก็นำให้คิดตามอีกว่า (อันนี้เป็นกร
เปิดบุญ)

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล
บุญข้าให้เปิดโอกาสตลอดไปแก่ผู้ที่ต้องการ
บุญข้า ขอให้เขาเหล่านั้นอธิษฐานเอาบุญของ
ข้าได้”

แล้วที่นี้ หากอยากจะให้เทพที่เป็นหมอ
เข้าทำการรักษา ก็ให้อริษฐานเปิดร่างกายไว้
ซึ่งจะบอกต่อไป....

แล้วหากเจ้าชายหรือเจ้าหญิงนิทรานั้นอาการ
เพียบแล้ว ไม่สามารถสื่อสารกับเราทางกายได้
ก็ให้ญาติ จะเป็นลูก จะเป็นหลานก็ได้ เข้าไปพูดคุย
กับเขาโดยใช้ความคิด อาจจะไปนั่งอยู่ข้างเตียง
แล้วคิดว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์
จงบันดาลสัญญาณคิดของข้าในเวลานี้ จงดัง
เข้าไปให้นาย/นาง.... ได้ยิน”

แล้วจะคิดต่อไปว่าอย่างไรก็ตามแต่ อยากจะ
คุยกับเขา แต่ก็ควรบอกให้เขาระลึกถึงบุญที่เขา
เคยทำเอาไว้ หรือจะบอกเขาให้อริษฐานอย่างนี้
ก็ได้ว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล
ข้าให้ไปถึงบุญ จงบันดาลบุญให้มาถึงข้า”
ให้เขาอริษฐานกลับไปกลับมาอยู่อย่างนี้

แล้วหากเราผู้เป็นญาติคิดอยากจะทำบุญให้
เป็นของเขาก็สามารถทำได้ โดยเมื่อได้ทำบุญแล้ว
ก็รีบคิดทันทีว่า

**“บุญนี้ให้ไปรอเป็นของนาย/นาง.....
อยู่บนสวรรค์”** ดังนี้

แล้วหากใครที่มีญาติป่วยหนักใกล้จะเสียชีวิต
เขาไม่รับรู้อะไรแล้วให้อุทิศบุญให้แก่เขาโดยตรงเลย
หรือเข้าไปคิดบอกเขาใกล้ๆ ก็ได้ว่า **“คิดถึงบุญที่
ถูกต้องในพุทธศาสนาเอาไว้”**

หรือเราจะเบิกบุญให้มารอเป็นของเขาอยู่เลย
ก็ได้ว่า **“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาล
บุญข้าให้มารอเป็นของนาย/นาง.... อยู่
(ถ้าเป็นพ่อเป็นแม่ก็ว่าเป็นพ่อเป็นแม่ตรงๆ เลย)
เมื่อนาย/นางตายตอนไหน ขอบุญข้าจงเป็น
ของเขาตอนนั้น”** (ดังนี้)

แล้วอีกกรณีหนึ่ง หากคนป่วยสิ้นใจปั๊บ รีบ
หาอะไรมาทำทาน จะเอาเงินให้กับหมอก็ได้ ให้
พยาบาลก็ได้แล้วรีบอุทิศบุญทันที **“บุญนี้ให้นาย/
นาง.....”** ให้คนต่อไปอีกก็ **“บุญนี้ให้นาย/นาง....”**
ทำซ้ำๆ อยู่อย่างนั้นหลายๆ รอบ การทำแบบนี้
หากโทษคนที่ตายไม่หนักหนาสาหัสเกินไป เขาก็
จะได้ไปสู่ภพภูมิที่ดีแน่นอน

การเปิดโอกาสให้หมอที่เป็นเทวดา ช่วยทำการตรวจรักษาตัวเรา

ก่อนนอนให้คิดในใจว่า “ขออำนาจ พุทธ
ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้เหล่าเทพเทวาที่เป็น
ญาติข้างใจได้ยินเสียงข้าในเวลาี่ด้วยเถิด
ขอให้ท่านทั้งหลายจงไปนำเทพที่เป็นหมอ
มาทำการตรวจรักษาข้าในเวลาี่ข้าหลับด้วย
ข้าจะเปิดโอกาสไว้ ข้ามีอาการ.... (บอกไปตาม
ที่เป็น เช่น ปวดหัว เป็นต้น) เมื่อมีอาการดีขึ้น
ข้าจะอุทิศบุญให้แก่พวกท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไป”

จากนั้น ให้คิดต่อไปอีกว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล
ร่างกายของข้าให้เปิดโอกาสแก่เหล่าเทพที่
เป็นหมอให้เข้าตรวจร่างกายข้าในเวลาี่ข้า
หลับได้ด้วยเถิด”

แล้วให้คิดจ่ายบุญออกไปอีกว่า

“ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล
บุญข้าให้ผู้ไปนำหมอเทพ และหมอเทพที่
มาทำการตรวจรักษาข้า”

หมายเหตุ ให้ส่งบุญแก่ญาติทิพย์ของตน
และเหล่าหมอเทพที่มาทำการรักษาบ่อยๆ ถ้ามียา
ก็ให้กินพร้อมกันไปด้วย ถ้าเป็นยาสมุนไพรมักส่งบุญ
ให้แก่เหล่าเทวดาที่รักษาต้นยาที่เอามากินนั้น และ
ให้แก่ผู้ที่ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยตรงนั้นๆ ด้วย

โรคที่ไม่ทราบสาเหตุ

ถ้าเรามีอาการเจ็บปวดตรงร่างกายบางส่วน
โดยที่ไม่มีบาดแผล ไปหาหมอก็ดูไม่พบ
สาเหตุของโรค ลองเอามือคลำหรือกดบริเวณ
ที่เจ็บปวดนั้นดู บางทีจะมีลักษณะเป็นก้อนแข็งๆ
บางทีก็ไม่มี บางทีก็เลื่อนไปตามร่างกายได้
เมื่อเป็นเช่นนี้พึงทราบเถิดว่า มีผีหรือปีศาจเข้ามา
อยู่ในร่างกายของเราแล้ว ให้ทำการแก้ไข ดังนี้

๑. ให้พูดหรือคิดบอกเขาก่อนว่า “จงเตรียมรับบุญนะ ข้าจะอุทิศบุญให้” จากนั้นก็อธิษฐานเบิกบุญส่งให้เขาบ่อยๆ และเมื่อทำบุญก็รับอุทิศบุญให้เขาทันที เมื่อปฏิบัติตามแล้วยังไม่ดีขึ้น ก็ให้ทำข้อต่อไป

๒. ให้คิดในใจว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้กระแสดิด กระแสพูดของข้าในเวลาหนึ่งจดังไปถึงผีปีศาจที่อยู่ตรง..... (มีอาการตรงจุดไหนของร่างกาย ก็บอกตรงจุดนั้น) ของข้านี้ให้ได้รับรู้ ให้ได้ยิน ให้ได้เข้าใจในสิ่งที่ข้าจะบอกดังต่อไปนี้” แล้วเอามือตี เป๊ะๆๆๆ พร้อมกับพูดหรือคิดในลักษณะแบบดุดๆ ดังๆ ว่า

“อย่ามาอยู่ตรงนี้ ออกมาอยู่ข้างนอก นี่มันร่างกายคน ออกมารับบุญอยู่ข้างนอกดีกว่าข้างในนี้มีอยู่เท่าไรให้ชวนกันออกมาให้หมด”

๓. ให้อธิษฐานเปิดร่างกายเพื่อให้เขาออกมาสู่ข้างนอกว่า “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้ร่างกายข้าเปิดเป็นช่อง เป็นทาง

ให้ภูต ผี ปีศาจต่าง ๆ ที่อยู่ในร่างกายข้าออก
มาข้างนอกได้โดยสะดวกเถิด”

๔. จากนั้นเอามือกด บีบ ไล่ให้ออก (ช่วยไล่
ให้ผู้อื่นก็ได้) โดยให้คิดในใจก่อนว่า “ขออำนาจ
พุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญของข้าให้เป็น
ฤทธิ์อำนาจในการรับสัมผัสของภูต ผี ปีศาจ
ที่อยู่ในร่างกายของข้า..... (ถ้าไล่ให้ใคร ก็ระบุ
ชื่อของผู้นั้น) นี้แล้ว เมื่อข้าสัมผัสถูกผีปีศาจ
แล้ว ขอให้ผี ปีศาจเหล่านั้นจงอึดอัดทรมาน
ทนอยู่ไม่ได้ด้วยอำนาจพุทธ ธรรม สังฆ
ที่บันดาลบุญข้าให้มีฤทธิ์อำนาจนี้เถิด” จากนั้น
ให้กดหรือบีบตรงที่มีอาการอยู่นั้น หากยังเจ็บอยู่
บริเวณแขน ขา พยายามไล่ให้ออกไปทางปลายมือ
ปลายเท้า แต่ถ้ายังเจ็บอยู่ตามลำตัว ก็ให้กดอยู่
ตรงนั้นเลย ถ้ากดแล้วถูกตัวผีหรือปีศาจเข้า คนป่วย
นั้นจะเจ็บมากจนร้องโอดโอย แม้จะกดเพียงเบาๆ
จนบางที่ก็ร้องออกมาเป็นเสียงของผีหรือปีศาจ
ชนิดนั้นๆ เลยก็มี เช่น เสียงหมา เสียงแมว

เสียงเขียด ฯลฯ เมื่อกดไปเรื่อยๆ บางทีก็อ่อนแอๆ ก็หายไป (เพราะมันหลบ) ก็ให้ลูบคลำดูตามร่างกายของคนป่วย หากพบอีกก็ให้บีบไล่ต่อไป แต่ถ้าคนป่วยมีอาการเจ็บมากและผีก็ยังไม่ออก ก็ให้พักไว้ก่อนจนกว่าคนป่วยพอจะมีแรงขึ้นมาอีก จึงไล่ต่อ แต่ถ้าคนป่วยเรอออกมาขณะกำลังบีบไล่อยู่นั้น และก้อนที่แข็งๆ ในตอนแรกก็หายไปโดยไม่เจ็บปวดที่อื่นอีก ก็ให้ทราบเถิดว่าผีได้ออกแล้ว จากนั้นก็ให้เบิกบุญหรือทำบุญอุทิศให้เขา โดยจะทำบุญกับใครก็ได้ เช่น เอาเงินให้พ่อแม่ เป็นต้น แล้วคิดทันทีว่า “บุญนี้จงเป็นของผี หรือปีศาจ ที่ออกจากร่างกายเข้ามาอยู่ข้างนอกนี้ รับบุญแล้วจงเป็นสุขเถิด อย่าได้มาอยู่ในร่างกายของข้าอีกเลย”

การอุทิศบุญในโรงพยาบาล

หมอและพยาบาลผู้มีหน้าที่รักษาผู้ป่วยโดยตรง ควรอุทิศบุญให้กับเชื้อโรคที่ตายจากการที่ตนฉีดยา ผ่าตัด ฉายรังสี ฯลฯ นอกจากนั้นในห้องพิเศษที่คนภายนอกเข้าไปไม่ได้ เช่น ห้องดับจิต, ห้องไอ.ซี.ยู., ห้องผ่าตัด ฯลฯ ก็ควรอุทิศบุญให้กับดวงจิตที่สถิตในที่นั้นๆ เช่น ขณะปฏิบัติงานอยู่ในห้องผ่าตัด ทั้งคนไข้, หมอ, พยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง สามารถส่งกระแสความคิดที่ดีๆ ร่วมกับการปฏิบัติงานไปด้วยได้ โดยอุทิศบุญให้แก่

๑. เหวตาดูรักษาคอนไซ้, หมอ, พยาบาล และเจ้าหน้าที่ทุกคนให้ดูแลคนไข้ให้ฟื้นขึ้นตามเวลาที่กำหนด

๒. นายเวรที่มาถึงคนไข้, หมอ, พยาบาล และเจ้าหน้าที่ทุกคน เพื่อมิให้นายเวรส่งสัญญาณให้การทำงานผิดพลาด

๓. ภูต, ผี, ปีศาจ, เปรต, ปอบ, ยักษ์ ที่เข้ามาหากินน้ำเลือด, น้ำหนอง และของสกปรกในห้องผ่าตัด

๔. ผีที่สถิตมากับเครื่องมือในการปฏิบัติงานทุกชนิด ฯลฯ

ให้คิดในใจว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แก่เทวดาผู้รักษาคนไข้, หมอ, พยาบาล, เจ้าหน้าที่ทุกคน ได้บุญแล้วช่วยดูแลคนไข้ให้ปลอดภัย และฟื้นตามเวลาที่กำหนดด้วย” เป็นต้น

๔. วิธีแก้ไขสำหรับผู้มีบุตรยาก

คู่สามีภรรยาที่อยากมีบุตรแต่มีบุตรยาก ให้เตรียมร่างกายให้พร้อม ดูแลสุขภาพให้ดีแล้ว ไปปรึกษาแพทย์เพื่อหาสาเหตุให้เจอ เมื่อเจอสาเหตุที่ทำให้มีลูกยากแล้ว เช่น

๑. ถ้าเป็นเพราะผู้ชายมีเชื้ออสุจิไม่แข็งแรง หรือเป็นหมัน

๒. ถ้าเป็นเพราะผู้หญิงมีไข่ไม่สมบูรณ์

๓. ถ้าสมบูรณ์ดีทั้งสองฝ่าย แต่แพทย์หาสาเหตุที่มีลูกยากไม่เจอ

เมื่อทราบสาเหตุที่แท้แล้ว ก็อุทิศบุญให้แก่ นายเวรที่ทำให้มีลูกยาก โดยคิดอธิษฐานว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล บุญข้า ให้นายเวรที่ทำให้เชื้ออสุจิไม่แข็งแรง/ไข่ไม่สมบูรณ์” หรือ

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล บุญข้า ให้นายเวรที่ทำให้ข้ามีลูกยาก” และต้อง ขอโทษนายเวรที่เกี่ยวข้องกับการมีลูกยาก

ด้วยความจริงใจ เพราะเรามีส่วนทำให้เขาเจ็บปวดเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อนแล้วในคราวใดคราวหนึ่งของการเกิดอันยาวนานนี้ วิธีนี้ให้อริชฐานอยู่บ่อยๆ

เมื่อได้ทำตามขั้นตอนนี้แล้วก็ให้อริชฐานต่อไปดังนี้ว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลความคิดข้าให้ถึงเทพทั้งหลายที่เป็นญาติข้า และที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับข้า ข้ามีชื่อว่า... บัดนี้ข้าต้องการมีลูก เทพใดต้องการที่จะมากับข้า หรือเทพใดจะช่วยหาเทพมากเกิดเป็นลูกข้า ข้าจะอุทิศบุญให้ท่าน” ตรงประกาศหาเทพที่จะมากเกิดนี้ ให้อริชฐานวันละหลายๆ ครั้งและสลับด้วยการอุทิศบุญให้พวกเทพที่จะมากเกิดและเทพที่จะทำงานช่วยเราในเรื่องการมีลูกนี้โดยคิดว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญข้า ให้เทพที่ช่วยข้าในเรื่องนี้และเทพที่จะมากเกิดกับข้า”

ที่สำคัญเรื่องเครื่องรางของขลังทั้งหมดต้องสละ
ออกไปให้หมด รวมทั้งทองเหลืองหล่อ และรูป
ปฏิมากรรมทั้งหลายด้วย

(เรื่องเทียบเคียงจากพระไตรปิฎกชุด ๙๑ เล่ม
พิมพ์โดยมหาวิทยาลัย)

เล่ม ๔๓ หน้า ๓๓๑

มหาบพิตร ด้วยผลแห่งกรรมที่คฤหบดี
ผู้เศรษฐีนั้น ปลงแล้ว (ฆ่า) ซึ่งบุตรน้อยคนหนึ่งของ
ของพี่ชายจากชีวิต เพราะเหตุแห่งทรัพย์สมบัติ;
เศรษฐีนั้นจึงใหม่แล้วในนรกสิ้นปีเป็นอันมาก

สิ้นร้อยปีเป็นอันมาก สิ้นพันปีเป็นอันมาก
สิ้นแสนปีเป็นอันมาก. ชนทั้งหลายยังทรัพย์สมบัติ
ที่ไร้บุตรครั้งที่ ๗ นี้ให้เข้าสู่พระคลังหลวงด้วยผล
อันเหลืออยู่แห่งกรรมนั้นแล.

เล่ม ๔๒ หน้า ๑๙๑

ราชกุมาร. ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ หม่อมฉันคิด
ตั้งนี้ว่า “ถ้าเราจักได้บุตรหรือธิดา
ไซ้, พระศาสดาจักทรงเหยียบแผ่น
ผ้าน้อยของเรา,” แล้วจึงลาดแผ่น
ผ้าน้อย.

พระศาสดา. ราชกุมาร เพราะเหตุนั้น อาทมภาพ
จึงไม่เหยียบ.

ราชกุมาร. ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ก็หม่อมฉัน
จักไม่ได้บุตรหรือธิดาเลยเทียวหรือ ?

พระศาสดา. อย่างนั้น ราชกุมาร.

ราชกุมาร. เพราะเหตุไร ? พระเจ้าข้า.

....ตั้งได้สติมาในอดีตกาล มนุษย์หลาย
ร้อยคนแล่นเรือลำใหญ่ไปสู่มหาสมุทร. เรืออัปปาง
ในกลางสมุทร สองสามีภรรยาคว่าได้แผ่น
กระดานแผ่นหนึ่ง (อาศัย) ว่ายเข้าไปสู่เกาะน้อย
อันมีในระหว่างมนุษย์ที่เหลือทั้งหมดตายใน
มหาสมุทรนั้นนั่นแล. ก็หมუნกเป็นอันมากอยู่ที่เกาะ

นั่นแล เขาทั้งสองไม่เห็นสิ่งอื่นที่ควรกินได้ ถูกความหิวครอบงำแล้ว จึงเฝ้าฟองไข่นกทั้งหลาย ที่ถ่านเพลิงแล้วเคี้ยวกิน, เมื่อฟองนกเหล่านั้น ไม่เพียงพอ ก็จับลูกนกทั้งหลายปิ้งกิน, เมื่อลูกนก เหล่านั้นไม่เพียงพอก็จับนกทั้งหลาย (ปิ้ง) กิน,

พระศาสดา ครั้นทรงแสดงบุรพกรรมนี้ของ โปธิราชกุมารนั้นแล้วตรัสว่า “ราชกุมารก็ในกาลนั้น ถ้าพระองค์กับภรรยาจักถึงความไม่ประมาท แม้ใน วยหนึ่งไซ้ร, บุตรหรือธิดาพึงเกิดขึ้นแม้ในวยหนึ่ง ก็ถ้าบรรดาท่านทั้งสองแม้คนหนึ่งจักได้เป็นผู้ไม่ ประมาทแล้วไซ้ร. บุตรหรือธิดาจักอาศัยผู้ไม่ ประมาทนั้นเกิดขึ้น,”

เล่ม ๖๑ หน้า ๒๔๖

....พอรุ่งขึ้นๆ ปุโรหิตก็ไปยังต้นไทรนั้นแล้ว กล่าวขู่โดยทำนองนี้ จนครบ ๖ วัน. แต่ในวันที่ ๖ ได้จับกิ่งไทรพูดว่า ดูก่อนรุกขเทวดา เหลืออีก เพียงราตรีเดียวเท่านั้น ถ้าท่านไม่ยอมให้โอรส

ผู้ประเสริฐแก่พระราชของเราไซริ้ พຽ່ງนี้เราจักให้
สำเร็จโทษท่าน. (เพราะปุโรหิตนี้ไปขอลูกกับเทวดา
ไว้) รุกขเทวดาคำนี้รู้เหตุผลนั้นแน่นอนแล้ว
คิดว่าเมื่อพราหมณ์ผู้นี้ไม่ได้บุตรคงจักทำลาย
วิมานของเราจนพินาศ เราควรให้บุตรแก่พราหมณ์
ปุโรหิตนี้ด้วยอุบายอย่างใดหนอ ดังนี้แล้วจึงไปยัง
สำนักของท้าวจatumหาราช แจ้งเนื้อความนั้นให้
ทราบ ท้าวจatumหาราชกล่าวปฏิเสธว่าพวกเรา
ไม่สามารถจะให้บุตรแก่พราหมณ์ปุโรหิตนั้นได้
รุกขเทวดาจึงไปยังสำนักของยักษ์เสนาบดี ๒๘ ตน
แจ้งเรื่องให้ทราบ. แม้ยักษ์เสนาบดีเหล่านั้น
ก็กล่าวอย่างนั้นเหมือนกัน รุกขเทวดาจึงไปยัง
สำนักของท้าวสักกเทวราช กราบทูลให้ทรงทราบ
ฝ่ายท้าวสักกเทวราช ทรงใคร่ครวญดูว่า พระราชา
จักได้พระราชโอรส ผู้สมควรหรือหาไม่ ทอด
พระเนตรเห็นเทพบุตร ๔ องค์ผู้มีบุญ (ควรเกิดใน
ราชตระกูล).

เล่ม ๖๐ หน้า ๔๒๙

...ครั้งนั้นพระราชอาตริสกะพระนางสุเมธาวา
นางผู้เจริญ เขิญเธอปรารณาพระโอรสเถิด.
พระนางรับพระดำรัสว่า สาธุแล้ว ครั้นถึงดิถีที่ ๑๕
ทรงสมาทานอุโบสถ ประทับนั่งเหนือพระแท่น
อันสมควร ทรงระลึกถึงศีลทั้งหลายอยู่ใน
พระตำหนักอันทรงสิริ. พระเทวีที่เหลือพากัน
ประพติวัดตัวอย่างแพะอย่างไคต่างไปสู่พระอุทยาน.
ด้วยเดชแห่งศีลของพระนางสุเมธา พิภพของท้าว
สักกะห้วนไหว. ท้าวสักกะทรงนึกว่านางสุเมธา
ปรารณาพระโอรส เราต้องให้โอรสแก่เธอ แต่
ว่าเราไม่อาจที่จะให้ตามมีตามได้ ต้องเลือกเฟ้นโอรส
ที่สมควรแก่เธอ เมื่อทรงเลือกเฟ้นก็ทรงเห็น
เทพบุตรนพการ. แท้จริงเทพบุตรนพการนั้นเป็น
สัตว์ถึงพร้อมด้วยบุญ...

เล่ม ๕๒ หน้า ๒๕๕

พระเถระนี้เอาปัจจัย ๔ มีจีวรเป็นต้น บูชา พระผู้มีพระภาคเจ้าปทุมุตตระ และภิกษุสงฆ์ ประมาณหนึ่งแสน. ด้วยบุญกรรมนั้น ท่านท่องเที่ยวไปในเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายในพุทธรูปบาทกาลนี้ บังเกิดในตระกูลเศรษฐีในกรุงสาวัตถี ก็เมื่อจะเกิด มารดาบิดาไม่มีบุตร แม้จะทำการอ้อนวอนขอต่อ เทวดาเป็นต้นก็ไม่ได้ จึงเข้าไปเฝ้าพระศาสดา แล้วกราบทูลอ้อนวอนว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ

ถ้าข้าพระองค์ทั้งสองจักได้บุตรสักคนหนึ่ง ไชริ่ จักถวายบุตรนั้นแก่พระองค์เพื่อต้องการให้เป็นทาส ดังนี้แล้วก็ไป. มีเทวบุตรคนหนึ่งจะหมดอายุ รู้ความประสงค์ของพระศาสดา ดำรงอยู่แล้ว ท้าวสักกเทวราชจึงรับสั่งว่า เธอจงบังเกิดในตระกูลโน้น จึงบังเกิดในตระกูลเศรษฐีนั้น พวกญาติตั้งชื่อ ภัททะ.

เล่ม ๓๑ หน้า ๔๗๖

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เปรียบเหมือนมหาปฐพี
นี้มีน้ำเป็นอันเดียวกัน (แผ่นดินทั้งหมดนี้กลายเป็น
น้ำหมด) บุรุษโยนแอกซึ่งมีช่องเดียวลงไปใ
มหาปฐพีนั้น ลมทิศบูรพา (ตะวันออก) พัดเอาแอก
นั้นไปทางทิศประจิม (ตะวันตก) ลมทิศประจิม
พัดเอาไปทางทิศบูรพา ลมทิศอุดร (เหนือ) พัดเอา
ไปทางทิศทักษิณ (ใต้) ลมทิศทักษิณพัดเอาไปทาง
ทิศอุดร เต่าตาบอดมีอยู่ในมหาปฐพีนั้น ต่อล่วง
ร้อยปีๆ มันจะโผล่ขึ้นคราวหนึ่งๆ เธอทั้งหลาย
จะสำคัญความข้อนั้นเป็นไฉน เต่าตาบอดนั้น
ต่อล่วงร้อยๆ ปี มันจะโผล่ขึ้นคราวหนึ่งๆ จะ
สอดคอให้เข้าไปในแอกซึ่งมีช่องเดียวโน้นได้บ้าง
หรือหนอ

ภิกษุทั้งหลายกราบทูลว่า ข้าแต่พระองค์
ผู้เจริญ ข้อที่เต่าตาบอด ต่อล่วงร้อยปีๆ มันจะโผล่
ขึ้นคราวหนึ่งๆ จะสอดคอเข้าไปในแอกซึ่งมี
ช่องเดียวโน้น เป็นของยาก.

พระพุทธเจ้าตรัสว่า ฉันทันนั้น ภิกษุทั้งหลาย
การได้ความเป็นมนุษย์ เป็นของยาก...

เล่ม ๑ หน้า ๗๑๖

ถามว่า ก็การตั้งครรรค์ย่อมมีได้แม้โดย
ประการอย่างอื่นหรือ ?

แก้วว่า ย่อมมีได้. (เพราะเหตุ ๗ อย่าง คือ)
เพราะการเคล้าคลึงกาย ๑ เพราะการจับผ้า
(นุ่งห่ม) ๑ เพราะการดื่มน้ำอสุจิ ๑ เพราะการ
ลูบคลำสะดือ (ของสตรี) ๑ เพราะการจ้องดู (รูป) ๑
เพราะเสียง ๑ เพราะกลิ่น ๑.

ส่วนการตั้งครรรค์ตามปกติของมนุษย์เป็นไปตามนี้คือ

มารดาบิดาอยู่ร่วมกัน ๑ มารดามีระดู ๑
สัตว์ผู้เกิดในครรรค์ปราภว ๑, เพราะความประชุม
พร้อมแห่งปัจจัย ๓ ประการอย่างนี้ ความก้าวลง
แห่งสัตว์ผู้เกิดในครรรค์ จึงมีได้.

เล่ม ๖๖ หน้า ๔๓๒

จริงอยู่กรรมย่อมแพ้ (แถ้ง) ด้วยเหตุ ๓ ประการ คือ ด้วยลม ๑ ด้วยสัตว์ทั้งหลาย ๑ ด้วยกรรม ๑. ในเหตุ ๓ ประการนั้น เมื่อแพ้ด้วยลมก็ให้ยาเย็นเพื่อแก้ลม. เมื่อแพ้ด้วยสัตว์ก็ทำการต่อต้านสัตว์ทั้งหลาย. แต่เมื่อแพ้ด้วยกรรม แม้พระพุทธรเจ้าทั้งหลายก็ไม่สามารถป้องกันได้

วิธีแก้ไขของผู้ที่เคยทำแถ้ง

สำหรับหญิงบางคนที่มีปัญหาในครอบครัว - หน้าที่การงาน - หรือความเจ็บป่วยที่ไม่ทราบสาเหตุ มีความยุ่งยากในชีวิตอยู่ในเรื่องนี้ ส่วนหนึ่งอาจมีสาเหตุมาจากนายเวรที่เกิดจากการทำแถ้งของตัวเอง หรือจากการที่ตัวเองได้เกี่ยวข้องกับการทำแถ้งมาก็ได้ ให้แก้ไขตามนี้

๑. อุทิศบุญให้แก่เด็กที่ตายเพราะการทำแถ้งโดยตรง (และอุทิศบุญให้แก่เด็กที่แม่แถ้ง

โดยไม่ได้ตั้งใจด้วย) พร้อมกับขอโทษและ
สารภาพความผิดนั้นด้วยความจริงใจอย่างที่สุด
คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์
จงบันดาลบุญข้า ให้ลูกที่ข้าได้ทำแท้งไป”
มากๆ บ่อยๆ

๒. อุทิศบุญให้แก่ชาวทิพย์ที่ไม่พอใจในการ
กระทำที่เป็นบาปนี้ และขอโทษต่อพวกเขาด้วย
ชาวทิพย์ที่ว่านี้ คือ

๒.๑ ญาติทิพย์ของเด็กที่จะมาเกิด

๒.๒ ญาติทิพย์ของผู้ที่ทำแท้งนั้น

๒.๓ ชาวทิพย์ที่รักษาพระศาสนาที่เห็น
เราปฏิญาณตนต่อพุทธ ธรรม สงฆ์ แต่เราก็ได้ทำผิด
ต่อคำสอนของพระพุทธเจ้า

คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธ - ธรรม -
สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้...” มากๆ บ่อยๆ

๓. พ่อของเด็กที่ได้ทำแท้งไป(ผู้ที่แต่งงานแล้ว)
ถ้ายังไม่ทราบเรื่องก็ต้องแจ้งให้ทราบ และขอโทษ
ต่อพ่อของเด็กนั้นด้วย

๔. ผู้ทำแท้งจากการตั้งครรภ์โดยไม่ถูกต้อง (ผู้ที่ยังไม่แต่งงาน) ต้องแจ้งเรื่องให้พ่อ-แม่ทราบ และขอขมาท่านด้วย เพราะถ้าไม่สารภาพตามความเป็นจริงแล้ว การทำการแก้ไขเพื่อผ่อนโทษหนักให้เป็นเบาจะเป็นไปไม่ได้เลย

๕. ห้ามทำบาปกรรมแบบนี้อีกเด็ดขาด ใครเคยทำแล้วก็อย่าทำอีก ใครยังไม่เคยทำก็อย่าไปทำ ข้อนี้รวมไปถึงผู้ที่เคยมีส่วนพาคนอื่นไปทำแท้งด้วย

นรทสำหรับหญิงทำแท้ง เล่ม ๖๒ หน้า ๑๗๘ พวกหญิงผู้รีดลูกย่อมก้าวล่วงลำธารนรก อันคมแข็ง ที่ก้าวล่วงได้แสนยาก ดุจดมมีดโกน แล้วตกไปสู่แม่น้ำเวตรณีที่ไปได้ยาก ต้นจิว ทั้งหลายล้วนแต่เป็นเหล็กมีหนาม ๑๖ องคุลี มีกิ่งห้อยย้อยปกคลุมแม่น้ำเวตรณีที่ไปได้ยากทั้ง ๒ ฟาก สัตว์นรกเหล่านั้น มีตัวสูง โยชน์หนึ่ง ถูกไฟที่เกิดเองแผดเผา มีเปลว รุ่งเรืองยืนอยู่ ดุจกองไฟตั้งอยู่ที่ไกล ฉะนั้น.

๕. การเปิดบุญไว้ให้ชาวทิพย์เบิกเอาเอง

ให้มนุษย์อธิษฐานเปิดบุญไว้อย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง เข้า-เย็น ดังนี้

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาล บุญข้าให้แก่ผู้ต้องการตลอดไป”

ส่วนชาวโลกทิพย์ที่อธิษฐานเอาบุญไม่เป็น เราต้องอธิษฐานจ่ายบุญให้

ประกาศให้ชาวโลกทิพย์ทั้งหลาย ทราบวิธีเบิกบุญเองได้

---

๑. สำหรับชาวโลกทิพย์ที่อยู่ในโลกมนุษย์ และเคยรับบุญจากมนุษย์มาก่อนแล้ว แต่ยังไม่ได้รับผลบุญนั้น พึงทราบว่าบุญของชาวโลกทิพย์กลุ่มนี้มีอยู่แล้วในสวรรค์ ฉะนั้น ให้ชาวโลกทิพย์กลุ่มนี้ อธิษฐาน ดังนี้

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาล
บุญข้าให้มาถึงข้า จงบันดาลข้าให้รับบุญได้”**

ให้ชาวโลกทิพย์ตั้งใจคิดหลายๆ รอบ ให้
ต่อเนื่อง

๒. สำหรับชาวโลกทิพย์ที่ไม่มีบุญมากและ
ไม่เคยรับบุญเพิ่มให้อริชฐาน ดังนี้

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาล
บุญญาติข้า ให้เป็นของข้า”**

ให้ชาวโลกทิพย์ตั้งใจคิดหลายๆ รอบ ให้
ต่อเนื่อง

๓. เมื่อมีมนต์ร้ายเข้าทำลายชาวโลกทิพย์
และญาติ ให้ตั้งใจอธิษฐานมลายมนต์ร้ายนั้น ดังนี้

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลมนต์
ที่มีผู้เสกเพื่อทำลายข้าและญาติให้มลายไป”**

เมื่อมีมนต์ร้ายเข้าทำลายให้ตั้งใจคิดหลายๆ รอบ
ให้ต่อเนื่องจนมนต์ร้ายนั้นหมดอานุภาพไปก็คือ
ตนเองและญาติสบายขึ้น นั่นแหละเป็นเครื่องสังเกต

เมื่อได้อุทิศบุญให้ชาวโลกทิพย์ดังกล่าวมาแล้วนั้น ให้มนุษย์คิดหรือพูดบอกงานแก่ชาวโลกทิพย์ทุกวัน ให้ทำงานที่เหมาะสมแก่ชาวโลกทิพย์นั้นๆ เช่น รักษาอาการป่วยต่างๆ ให้หาย ดูแลรักษาสมบัติ ดูแลรักษามนุษย์และสัตว์เลี้ยงทุกประเภท ช่วยทำกิจกรรมการงานต่างๆ ทั้งอุตสาหกรรม-เกษตรกรรม-ธุรกิจพาณิชย์-การศึกษาทุกระดับ-ข้าราชการและพนักงานเอกชน และงานอื่นใดก็ตามที่มนุษย์ทำอยู่และเป็นงานสุจริตถูกต้องตามศีลธรรม ให้บอกกล่าวแก่ชาวโลกทิพย์ได้ ชาวโลกทิพย์ที่เขาถนัดงานใดๆ เขาก็จะทำงานนั้นๆ ตามที่ชาวโลกทิพย์เขาถนัด (ชาวโลกทิพย์ที่ทำงานอย่างนี้ มีอยู่จริง ถ้าใครคิดหรือพูดว่าชาวโลกทิพย์เขาไม่มี ชาวโลกทิพย์บางกลุ่มจะหนีจากกลุ่มมนุษย์กลุ่มนั้น จะอยู่เฉพาะชาวโลกทิพย์ที่จำเป็นต้องอยู่และช่วยอะไรไม่ได้ ความเดือดร้อนต่างๆ ก็เกิดขึ้นกับมนุษย์ ฉะนั้นมนุษย์ควรระวัง

หมายเหตุ การขอให้เทวดาช่วยเหลือ
อย่าขอให้เทวดาทำในสิ่งที่ผิดศีลผิดธรรม เช่น
ขอให้บอกหวย เป็นต้น เพราะเทวดาจะถูกลงโทษ

คำเตือนสำหรับชาวโลกทิพย์

---

๑. ก่อนจะยินดียินดีรับบุญ เมื่อมีผู้อุทิศให้
ให้ตรวจสอบก่อนว่าผู้อุทิศบุญเขาทำบุญด้วยอะไร?
ถ้าเขาทำบุญด้วยสิ่งของที่ผิด เช่น เงิน-ทอง-
เสื้อผ้า-อุปกรณ์ก่อสร้าง-ข้าวสาร-อาหารดิบ-
ตัวแลกเงิน-เช็คของขวิญ-รถ-โทรศัพท์-
คอมพิวเตอร์-โทรทัศน์-ชาวด์เบ้าท์-สัตว์มีชีวิต
ทุกประเภท เป็นต้น นำเข้าถวายพระ **อย่ายินดี
ในบุญที่เขากระทำเด็ดขาด**

๒. แม้ผู้ที่จะอุทิศบุญให้ ทำบุญด้วยสิ่งของ
ที่ถูกก็ตาม ให้ตรวจสอบอีกว่าพระที่รับสิ่งของนั้น มี
พฤติกรรมสกปรก (ทุศีล) หรือมีพฤติกรรมสะอาด
ถ้าพระมีพฤติกรรมที่สกปรก **ก็อย่ายินดีในบุญ
นั้นเด็ดขาด**

ชาวมนุษย์เขาอยากทำ ก็ให้เขาทำ แต่ชาว
โลกทิพย์อย่าไปยินดีกับเขาเด็ดขาด

เราต้องคอยอบรมญาติ
และเทพรักษาเรา
อย่ายินดีรับบุญเหล่านี้

การสวดมนต์

บทสวดมนต์แต่ละบทมีอำนาจขับไล่และเบียดเบียนพวกวิญญูณชั้นต่ำในโลกทิพย์ให้ได้ รับความเดือดร้อน ถ้าหยุดสวดไปได้เลยยิ่งดี เพราะจะได้ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่พวกภูตผีปีศาจต่อไปอีก เพราะเขาเหล่านั้นก็ใช้ใครอื่น แต่เป็นญาติเป็นพี่เป็นน้องกันกับเรานี่เอง แต่... แม้จะเป็นพี่น้องกันก็ตาม หากก่อกวนเขาอยู่บ่อยๆ เขาก็กลายเป็นนายเวรขึ้นมาได้ ฉะนั้น ก็ไม่ต้องสวดมนต์เมื่อยังใช้ไม่เป็น ก็เพียงแค่ว่า

กราบ...**พระพุทธ** แล้วก็คิดอุทิศว่า “บุญนี้ให้แก่เหล่าเทพที่ดูแลรักษาข้า รักษาบ้านข้า”

กราบ...**พระธรรม** “บุญนี้ให้เหล่านายเวรข้า ที่เดินทางมาถึงและที่กำลังเล่นงานข้าอยู่”

กราบ...**พระสงฆ์** “บุญนี้ให้ถึงแก่เหล่าเปรตผี ปีศาจ ผีสัตว์เดรัจฉานที่มีอยู่ในบริเวณบ้านเรือนของข้า”

หรือหากต้องการอุทิศไปให้ใครก็คิดเอาได้เลย
เมื่อได้กราบอย่างนี้แล้วต่อไปแทนที่จะสวดมนต์ก็
ให้คิดอธิษฐานเบิกบุญมาจ่าย จ่ายแล้วจ่ายเล่า
รอบแล้วรอบเล่าอยู่อย่างนั้น จนกว่าจะถึงเวลาพัก
ผ่อนหลับนอนจึงหยุด ถ้าทำให้ได้อย่างนี้ความสุข
สบายจะเกิดกับครอบครัวนั้นๆ แน่นนอน ทุกวันนี่
กลายเป็นว่าไปวัดไหนๆ ก็สอนให้สวดมนต์ทำไม
จึงเป็นเช่นนั้น เพราะครูบาอาจารย์เหล่านั้นไม่ได้
เห็นว่าอานุภาพการสวดมนต์มันเป็นอันตรายแก่
ผู้ที่เขาอยู่ในภพภูมิต่ำๆ หรือถ้าเห็นก็ไม่อยาก
นำมาพูดเพราะจะทำให้ต้องได้พูดมาก อธิบายมาก
เดี๋ยวคนนี้ก็ว่าสวดแล้วดีต่างๆ นานา ท่านชี้แจง
พูดก็เลยเงิบเฉยไปเลย... อย่างนี้ก็มิ

แต่ถ้าหากผู้ใดที่ยังไงก็ต้องสวดให้ได้ ก่อนจะ
สวดก็ให้ตั้งจิตคิดประกาศบอกเขาก่อนว่า “ภูตผี
ปีศาจชั้นต่ำทั้งหลาย บัดนี้เราจะสวดมนต์ หาก
ใครไม่ชอบหรือฟังแล้วทรมาน ก็ให้หลีกหนีไปที่อื่น
จนกว่าเราจะสวดมนต์เสร็จแล้วจึงกลับมาเถิด”

ดังนี้ แต่ให้รู้ไว้ว่ายังมีผู้ที่เขาเดือดร้อนอยู่

การภาวนา

ผู้ที่จะทำการภาวนานั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีศีล
มั่นคงและตัดกังวล* ได้ก่อนจึงทำการภาวนา
เพราะหากศีลยังไม่ดี... กังวลก็ยังไม่ตัด จะทำให้
เป็นบ้าได้ และบุญที่เกิดจากการภาวนาของผู้นั้น
เมื่ออุทิศออกไปให้เขา (ผู้อยู่ในโลกทิพย์) จะเกิด
เป็นอันตรายกับเขาได้ อย่างเช่น ผู้ทำการภาวนา
อุทิศบุญภาวนาไปให้เขาตรงๆเมื่อเขารับเอาไว้แล้ว
เมื่อเขาอธิษฐานใช้บุญนั้น แทนที่บุญนั้นจะเป็น
ตามที่เขาปรารถนา บุญนั้นก็เผาไหม้เขาให้
มอดไหม้... ฟุ้ง... ไปเลย อย่างเช่น หากเขารับบุญ
ภาวนาไว้แล้ว เมื่อเขาจะเอาไปเป็นปัญญาหรือ
เป็นฤทธิ์ของเขา พอเขาอธิษฐานจะใช้เท่านั้น
ไฟก็จะเผาไหม้เขาให้มอดไหม้ฟุ้งไปเลย...หมด
(ตาย) แล้วสักพักเขาก็เกิดขึ้นใหม่อีก (เพราะบุญ
ยังมีมากอยู่) แล้วที่นี้หากผู้ภาวนาแปรสภาพบุญ
ให้เป็นสิ่งของก่อน แล้วจึงจะส่งไปให้เขา บุญนั้น

ก็จะแปรสภาพเป็นสิ่งนั้นๆ อย่างสวยสดงดงาม เช่น แปรเป็นวิมาน แปรเป็นอาหาร เป็นต้น แล้วพอเขาเข้าไปอยู่ในวิมานหรือหยิบอาหารมากินเท่านั้น สักพักวิมานหรืออาหารนั้นก็จะเป็นไฟฟูขึ้น ลูกไหม้เขาให้มอดไหม้ไปเป็นเช่นนี้ๆ จริงๆ นะ จริงๆ

ฉะนั้น ผู้จะภาวนาหรือผู้จะอุทิศบุญภาวนา ให้แก่เขา (ผู้อยู่ในโลกทิพย์) ให้พยายามรักษาศีล ให้มั่นคง และให้พยายามตัดกังวลออกให้หมด จึงทำการภาวนา ถ้าไม่เช่นนั้นก็จะอันตราย แก่ตน และแก่ญาติได้

แล้วที่นี้เมื่อศีลดีแล้ว กังวลก็ตัดได้แล้ว ก่อนจะทำการภาวนาก็ให้อธิษฐานเปิดการจ่ายบุญ ก่อน แต่บุญที่เกิดจากการภาวนานี้ ผู้ที่อยู่ในภพภูมิต่ำๆ เช่น ผี - ปีศาจ - เปรต - ผีเชื้อโรค รับผิดชอบ

* กังวล (ปรีโพร) ๑๐ อย่าง คือ

๑. ความกังวลเกี่ยวกับอาวาส (ที่อยู่อาศัย)
๒. ความกังวลเกี่ยวกับตระกูล
(ที่เขาคูบัวจากรหรืออุปถัมภ์)
๓. ความกังวลเกี่ยวกับลาภ (ปัจจัยสี่)
๔. ความกังวลเกี่ยวกับคณะ
(พวกพ้องหมู่เพื่อน)
๕. ความกังวลเกี่ยวกับการทำงาน
(งานที่ทำและการก่อสร้าง)
๖. ความกังวลเกี่ยวกับอัทธนะ
(การเดินทางไกล)
๗. ความกังวลเกี่ยวกับญาติ
๘. ความกังวลเกี่ยวกับการเจ็บไข้
๙. ความกังวลเกี่ยวกับศัตรู
(คือการศึกษาเล่าเรียนต่างๆ)
๑๐. ความกังวลเกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์

การอุทิศบุญจากการภาวนา

ก่อนนั่งสมาธิหรือเดินจงกรม ให้อธิษฐานจิต โดยคิดว่า “ขอบุญที่เกิดจากการนั่งสมาธิหรือเดินจงกรมนี้ จงถึงแก่เทวดารักษาข้า, นายเวรที่มาถึงข้าและที่เบียดเบียนอยู่ภายในภายนอก ร่างกายข้า, ภูต, ผี, ปีศาจ, เปรด, ปอบ, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภัณฑ์, ยักษ์, อสูร, เจือก, กิณหรา, เทวดา, มาร, พรหมที่สถิตอยู่ ณ บริเวณนี้ ถ้าบุญเกิดขึ้นเมื่อใดในขณะที่ข้ากำลังภาวนาอยู่นี้ ขอให้ท่านอธิษฐานเอาบุญจากข้าได้เลย และอย่าได้ขัดขวางการปฏิบัติภาวนาของข้าตลอดไป”

จากนั้นก็ให้มีสติจดจ่ออยู่กับบทภาวนาของตัวเองต่อไปตามปกติ

หมายเหตุ บุญที่เกิดจากการภาวนาเป็นของละเอียดและมีกำลังมาก พวก ผี, ปีศาจ, หรือผีเชื่อโรค ซึ่งอยู่ในภพภูมิต่ำจะรับได้ยาก

ฉะนั้น หากเราต้องการโอนบุญที่เกิดจากการ
ภาวนาให้เขารับได้อย่างสะดวก เราต้องอธิษฐาน
แปรสภาพบุญให้เป็นสิ่งที่เหมาะสมกับเขาเหล่านั้น
เสียก่อน เพื่อช่วยให้เขารับบุญได้ง่ายขึ้น
โดยก่อนที่จะภาวนาให้คิดในใจไว้ก่อนว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาล
บุญที่เกิดจากการภาวนาของข้าครั้งนี้ จงแปร
สภาพเป็นสิ่งต่าง ๆ ตามแต่อมนุษย์แต่ละ
ดวงใจที่มากี่ยวข้องกับข้าอยู่ในเวลานี้ต้องการ
และขอให้บุญที่แปรสภาพแล้วนั้นจงเป็นของ
อมนุษย์แต่ละดวงใจเหล่านั้น ตามที่เขา
ปรารถนาด้วยเถิด”

๖. แก้อาการป่วยสังคมโลก

มีคนถามข้าพเจ้ามามากมายว่า “ทำไมสังคมจึงมีแต่ความเดือดร้อน-ยุ่งเหยิงหลายประการต่าง ๆ นานา สารพัดรูปแบบ” ในคำถามนี้ข้าพเจ้าขอตอบรวบยอดทั้งหมดแบบรวบยอดคำตอบ ความเดือดร้อนมากหรือน้อยก็ตาม เป็นผลมาจาก “บาป” ที่เคยทำไว้หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “นายเวร” เมื่อนายเวรเข้าถึงก็มีแต่ความเดือดร้อน นับตั้งแต่บัดนั้นน้อยไปจนถึงมากมายมหาศาล

ความเสียหายทั้งหมดนี้เป็นผลมาจาก “นายเวร” ทั้งหมด วิธีแก้ไขอันดับแรกคือ ให้ตั้งความคิดอธิษฐานว่า “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้ญาติ ให้เทวดารักษาให้นายเวร ให้เชื้อโรคของข้า”

ให้อธิษฐานแบบนี้วันละร้อยหรือพันหรือหมื่นรอบ เมื่ออธิษฐานเช่นนี้ อำนาจพระรัตนตรัยก็จะบันดาลบุญไปสู่สัมฤทธิ์ตามที่เราขอให้

บันดาลไป การอธิษฐานที่ว่านี้ ทำได้ตลอดเวลา
ทุกอิริยาบถ เมื่อญาติทิพย์ได้บุญ เมื่อเทวดา
ที่รักษาได้บุญ ก็จะมาช่วยเราบันดาลสิ่งที่ดีๆ
ให้เกิดขึ้นกับเรา และเมื่อนายเวรได้บุญก็จะเลิกจอง
เวรเรา บางกลุ่มก็จะหันกลับมาช่วยเรา บางกลุ่ม
ก็จะหลีกหนีจากเราไปเลย เมื่อเชื้อโรคได้บุญ พวก
ที่เป็นผีเชื้อโรคก็จะเปลี่ยนแปลงดีขึ้น ก็จะไม่
อยากเกิดในคน ไม่อยากกินเลือดกินเนื้อคน
จิตของมันก็จะไปเกิดในที่ที่สบายขึ้น บางกลุ่ม
ก็กลับมาช่วยเรา บางกลุ่มก็ไปสู่ภพที่ดีหนีไปเลย

นายเวรที่ได้บุญ ถ้าไม่ยอมให้อภัย กรรมการ
ปกครองของสวรรค์ กรรมการยุติธรรมในสวรรค์
กรรมบังคับคดีในสวรรค์และยมโลกยอมจัดการ
กับนายเวรที่รับบุญแล้วแต่ไม่ยอมให้อภัยตาม
หลักของความถูกต้อง

ที่นี้ฝ่ายญาติและเทวดาที่รักษา หรือว่า
อมนุษย์ทั้งหลายผู้ที่สถิตในที่ต่างๆ เช่น ที่ดิน-
จอมปลวก-ต้นหญ้า-ต้นไม้-ภูเขา-ห้วย-หนอง-

คลอง-บึงต่างๆ ที่มีน้ำ แม้แต่สถิตในทะเล
มหาสมุทร รวมถึงพวกสถิตไอน้ำ-กลุ่มเมฆและ
อากาศ รวมทั้งพวกที่สถิตดวงดาวต่างๆ ในอวกาศ

พวกที่ขอรับบุญจากคนแล้วช่วยคนทำงาน
ทุกระดับชั้น กลุ่มสูงศักดิ์ลงมาก็จะช่วยปกป้องรักษา
คณะมนตรีมหาอำมาตย์ กลุ่มต่ำศักดิ์ลงมาอีก
ก็จะช่วยปกป้องรักษาผู้ดูแลเขตแคว้นตามเมือง
เล็กเมืองน้อยต่างๆ รวมไปถึงคนดูแลเขตหมู่บ้าน-
ชานเมือง ก็จะมีมนุษย์กลุ่มที่คอยดูแลปกป้อง
รักษาอยู่ รวมไปถึงสัตว์เลื้อยต่างๆ ด้วย เช่น ช้าง-
ม้า-วัว-ควาย-หมู-หมา-เปิด-ไก่ สัตว์เล็กสัตว์
น้อยทั้งหลาย แม้แต่แมลงต่างๆ ก็มีผู้รักษา มันมี
ผู้อภิบาลรักษาดูแลมันเหมือนกัน ฉะนั้น วิธี
ส่งเสริม-บูชา-สงเคราะห์-อนุเคราะห์ อุปถัมภ์
ค้ำจุน จะต้องเป็นวิธีที่ช่วยเหลือให้สบายขึ้น ไม่ใช่
วิธีกดขี่ให้ทุกข์ทรมาน ถ้านายเวรเขาไม่ทำการ
หนักโดยไม่ลดละ ถ้านายเวรเขาทำการหนักนั้น
ก็ถือว่ากันอีกอย่าง

วิธีส่งเสริม-บูชาที่ว่านี้จะบอกวิธีรวบยอด
ง่าย ๆ “ข้าพเจ้าได้พิสูจน์มาแล้วเป็นเวลา ๒๐ ปี
ได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ ตอนแรกข้าพเจ้าก็ทำอยู่
คนเดียว หลายปีเหตุการณ์ก็เปลี่ยนแปลงจาก
หนักเป็นเบาได้หลายอย่าง” จึงลองบอกให้ผู้อื่น
ทำดู เขาก็ได้ผลเป็นที่พอใจหลายคน จึงได้
แนะนำผู้อื่นกว้างขวางออกไป จนข้าพเจ้าได้รับรู้
ปัญหาที่เกิดขึ้นหลายสิ่งหลายอย่าง รวมทั้งได้
เห็นเปรต-ผี-เทวดาหลายกลุ่ม-หลายประเภท-
หลายลักษณะ-หลายอาการที่เกิดขึ้น แสดงให้
ข้าพเจ้าได้เห็น ข้าพเจ้าได้เห็นทั้งพวกศักดิ์ใหญ่-
ศักดิ์น้อย-รวมทั้งพวกที่ไม่มีศักดิ์ศรี และก็
รับทราบว่ามีผู้ที่ไม่ได้มาแสดงให้เห็นจะต้องมีอยู่อีก
มากมายคณานับไม่ไหว แม้คิดเฉพาะผู้ที่อยู่ใกล้
มนุษย์นี้ ก็คงจะมากคณานับไม่หวาดไหว จึงอยาก
ให้ทุกคนขอแต่ได้ทำความดี ยกตัวอย่าง เช่น
ได้ให้ทานแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม ให้จิตอุทิศบุญทันที
เมื่อได้ให้สิ่งของนั้นแก่สัตว์ใดหรือให้แก่คนใดก็ตาม

ให้คิดทันทีว่า บุญนี้ให้ญาติ ให้เทวดาที่รักษา
ให้นายเวร ให้เชื้อโรคของข้า ถ้าจะให้ผู้อื่น
ให้เปลี่ยนคำลงท้ายตรงคำว่า “ข้า” เป็นผู้นั้นๆ ได้
เลย แม้แต่การเสียภาษีอากรบำรุงท้องที่ ก็ให้คิด
อุทิศแบบเดียวกันได้ทันที ยิ่งแล้วถ้าได้ถวายของแด่
สงฆ์จึงคิดอุทิศทันทีในขณะที่ถวาย คิดหลายๆ รอบ
ก่อนถวายก็คิด-กำลังถวายก็คิด-ถวายเสร็จแล้ว
ก็คิด ความคิดให้ต่อเนื่องกันนับตั้งแต่ยกของเข้า
ถวายจนถวายเสร็จ คิดให้มันได้ประมาณ ๒๐ รอบ
ในการคิดอุทิศรับรองไม่พลาดแน่ ข้อสำคัญใน
เวลานั้น “ห้ามพูด” ให้คิดอุทิศบุญตั้งว่านี่ในการให้
หรือถวายสิ่งของ

อีกอันหนึ่ง ถ้าบ้าน-รถ-ที่ดิน-หรือสถานที่
ใดๆ รวมถึงทรัพย์สินสมบัติทุกอย่างของเราได้ถูกเจิม
ไว้ด้วยอาคม-เสกเป่าด้วยเวทมนตร์ต่างๆ แม้จะใช้
อำนาจของพระรัตนตรัยเสกเอาไว้ก็ตาม จงมลายมนต์
นั้นออกก่อนเพื่อญาติทิพย์จะได้เป็นอิสระแล้วรับ
บุญที่เราให้ได้อย่างสบาย ถ้าเขาอยู่ไกลก็ให้ชวน
กลับบ้าน เพื่อจะได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

วิธีมลายมนต์ คือ **ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลมนต์**ที่ผูกมัดที่สกัดกั้นให้มลายไป ตั้งใจคิดหลายๆ รอบให้ต่อเนื่องและแก้ด้าย-ผ้า ยันต์-เหรียญ หรือวัตถุใดๆ ที่ปลุกเสกทุกๆ อย่าง เอาออกไปให้พ้น แล้วชักชวนญาติทิพย์ทั้งหลายของเราเข้าบ้านด้วยการคิดดังนี้

ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล บ้านรถ ที่ดิน ป่าไม้ ต้นไม้ หรือทรัพย์สินสมบัติทุกอย่างที่เรามีกรรมสิทธิ์ ให้เป็นที่อยู่ให้สบาย แก่ญาติทิพย์และเทวดาที่รักษาให้เข้ามาสถิตได้ เมื่อเขาอยู่ในบ้านหรือที่ใดๆ ที่เกี่ยวกับเรา ก็ให้อุทิศบุญแก่เขาตามที่บอกนี้เขาสบายขึ้น เขาช่วยเราแน่ นี่เป็นการดำรงชีวิตและเป็นการเกี่ยวข้องกันที่ถูกต้องของพวกโลกทิพย์กับมนุษย์

การอธิษฐานถึงอำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ เรียกว่า “**ฟัง**” การอุทิศบุญเพื่อญาติและเทวดาที่รักษา เรียกว่า “**บูชา**” ถ้าเทวดาหรือญาติ มีศักดิ์น้อยเสมอเรานั้น เรียกว่า “**สงเคราะห์**” ถ้าเทวดา

รักษาหรือญาติมีศักดิ์ต่ำกว่าเรียกว่า “อนุเคราะห์” และการอุทิศบุญให้นายเวรและเชื้อโรคนี้ เป็นการใช้หนี้ที่เราเคยทำไว้ก่อนที่นายเวรและเชื้อโรคเขาจะมาทำเรา และเมื่อนอนหลับได้ฝันเห็นผู้ใดให้อุทิศบุญให้ผู้นั้น ฝันเห็นสัตว์ใด ให้อุทิศบุญให้สัตว์นั้น ฝันเห็นวัตถุสิ่งของใด ให้อุทิศบุญให้ผู้เนรมิตวัตถุสิ่งของให้เห็นนั้น

รวมทั้งหมัดนี้เป็นการฟัง-บูชา-สงเคราะห์-อนุเคราะห์-ใช้หนี้-ครบเรียบร้อยแล้ว การดำรงชีวิตให้ทำตามนี้ แล้วทุกท่านจะปลอดภัย

หมายเหตุ :

- นายเวรมีตั้งแต่ เชื้อโรค-สัตว์เล็กน้อย-ผีแมลง-ผีสัตว์ใหญ่-เปรต-ปีศาจ-เทวดา-ยักษ์-คนธรรพ์-กุมภภัณฑ์-นาค-ครุฑ-อสูร-मार-พรหม-เงือก-กนิษฐา ฯลฯ แม้แต่ในอสังขีพรหมก็มีนายเวรเรา

- ญาติ ก็มีทุกภูมิเหมือนกันกับนายเวรนี้

- ถ้าอุทิศบุญให้ฝ่ายญาติ เมื่อเห็นนายเวร
ขยับตัว ฝ่ายญาติของเราก็เริ่มขยับตัวเหมือนกัน
ถ้านายเวรได้บุญแล้วกลับมาเป็นพวก เราก็จะ
สบายขึ้น ญาติทิพย์ของเราก็จะมีพวกพ้องมากขึ้น
ภัยพิบัติอันเกิดแต่แรงบันดาลใจจะหมดไป

- การอุทิศบุญแบบนี้ การอธิษฐานแบบนี้
ทำบุญจะเกิดขึ้นมากมาย เพราะเป็นการทำบุญ
ด้วยบุญ

- ถ้าเป็นคนในศาสนาอื่น ฟังใช้อำนาจของ
ศาสดาตนันดาลบุญอุทิศแบบเดียวกัน บุญจะ
สำเร็จได้เหมือนกัน เช่น คนในศาสนาคริสต์ให้
อธิษฐานว่า “ขออำนาจพระบิดาและพระเยซู
จงบันดาลบุญข้าให้.....” แบบเดียวกัน คนอิสลาม-
คนฮินดู และทุกศาสนา ฟังทำตามแบบเดียวกันนี้
ได้ผลแน่นอน

- ให้ทำตามที่บอกนี้ โดยไม่ต้องมาพบกับ
ข้าพเจ้าให้ลำบาก และอย่าพึ่งติดต่อกับข้าพเจ้า
โดยประการใดๆ ทำตามที่บอกนี้ให้มาก ๆ ก่อน

๗. ขอร้องต่อชาวโลก ในความโง่ของตน

ข้าพเจ้าและคณะขอร้องในความผิดต่อท่านทั้งหลายทั้งพระ-เณร-ชี-โยม-เปรต-ผี-ปีศาจ-เทวดา ฯลฯ ทั้งชาวมนุษย์และชาวทิพย์ทั้งหลาย

เมื่อก่อนนี้ข้าคำนวณแต่ฝ่ายบุญ-ฝ่ายวิมานเทพของท่านทั้งหลายผู้สร้างบุญในการถวายของกับพระภิกษุ และข้าได้เห็นผลบุญของท่านทั้งหลายปรากฏอย่างมากมาย

เมื่อก่อนไม่รู้ จึงได้รับสิ่งรับของของท่านทั้งหลาย เช่น เงิน-ทอง-เสื้อผ้า-เครื่องมือในการก่อสร้าง-อาหารทั้งหลายที่ผิดเวลาและผิดพระวินัยด้วย แต่เมื่อไม่กี่เดือนมานี้ ประมาณก่อนเข้าพรรษา ปี ๒๕๔๙ ข้าได้เห็น เปรต-ผี-ปีศาจที่ต่ำต้อยมาก และบางกลุ่มถึงขั้นที่เคยมีวิมานฟ้าก็ตาม แต่ปัจจุบันนี้ปรากฏว่าวิมานฟ้านั้นได้หายไปหมด ตัวเขาก็ปรากฏเป็นเพียงฝุ่นละออง

ลอยมาและร้องบอกข้าว่า “ช่วยด้วย ๆ !” และ
อื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งก็คงไม่บรรยายไปมาก และ
ข้าได้ถามเขาว่า “เป็นเพราะอะไร?” เขาบอกว่า
“ไม่รู้เหมือนกัน แต่ก่อนหน้านี้ญาติได้ใส่บาตร
ด้วยอาหาร-ขนม-นม-ของกินต่างๆ ในตอนนั้น
แล้วได้อุทิศบุญให้ พวกข้าฯ ก็ได้บุญมากและ
คิดว่าจะได้มากยิ่งขึ้นๆ ขึ้นไปอีก จึงไปรอรบอีก

ในระยะนั้น ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๒
ก็ได้ไปรอรบอีก ซึ่งญาติได้นำเงินเข้าถวายพระ
ที่เขาเคยไปถวายข้าวปลาอาหารแล้วอุทิศบุญ
ให้พวกข้าฯ ซึ่งก็เป็นองค์เดียวกันนั้นแหละ
เมื่อญาตินำเงินเข้าถวายพระองค์นั้นแล้วได้
อุทิศบุญให้พวกข้าฯ ก็ได้เกิดมีทั้งบ่อน้ำ-บ้าน
เรือน-สิ่งของเครื่องใช้อันเป็นทิพย์มากมาย
แต่อยู่คนละที่กับบุญเก่าที่เคยได้รับมาก่อนพวกข้าฯ
ดีใจมาก พวกข้าฯ ก็เข้าไปบริโภคใช้สอย-ดื่มกิน
บางคนดื่ม บางคนกินอาหาร บางคนเข้าไปนั่ง-นอน
ในวิมาน นั่งโต๊ะ-นั่งเตียง บางคนดึงเอาเสื้อผ้า

มานุ่ง-มาห่ม ในระยะใกล้เคียงกัน ในเวลาที่ไปด้วยกัน พวกเขา ได้เกิดอาการร้อนรน ผู้ที่ดื่ม น้ำ น้ำได้ทะลุออกตามตัว ผู้ที่กินอาหารกลายเป็นไฟไหม้ปากเผาหัวเผาตัว ผู้ที่อาบ น้ำ น้ำได้กลายเป็นน้ำกรดเผาไหม้จนเหลือแต่กระดูก ผู้ที่เข้าไปในวิมานพอนั่งบนโต๊ะ-เตียง-ตั้ง-พุกนุ่ม ๆ บนที่นอนก็กลายเป็นไฟเผาไหม้อย่างรุนแรง และจะกลับไปยังที่ที่เคยรับบุญไว้คือวิมานเดิม-สมบัติเดิมหายไปไหน?

พวกเขา เจ็บปวดตรวดร้าวมาก และได้มีผู้ที่สง่างามปรากฏขึ้น แล้วได้ร้องบอกว่าถ้าอยากแก้ไขให้ไปวัดสามแยก จึงได้พากันเดินทางมาจากเข้าพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็มาถึงวัดสามแยกตอนนี้ (ปี พ.ศ. ๒๕๔๙) พวกเขา ขอให้ท่านช่วยหวังว่าท่านคงช่วยได้”

เมื่อได้ทราบเรื่องราวของพวกเขา ข้าก็ได้ทำบุญให้ ตอนนี้พวกเขาอยู่สบาย อยู่ดีกินดีมีความสุขกลับคืน ข้าจึงได้ชักชวน เปรต-ผี-ปีศาจ

ที่ตกทุกข์ได้ยากลำบากทรมาณทั้งปวงให้มาหาข้า
ที่นี่ และให้ติดต่อกับที่นี่ โดยการแจ้งข่าวทางใด
ทางหนึ่ง ทั้งมิติทิพย์และมนุษย์ จึงได้รับรู้เรื่องราว
หลายอย่างจนไม่สามารถที่จะพรรณนาให้ฟังจบได้
ข้าได้แก้ไขทั้งเปรต-ผี-ปีศาจ และความร่ำร้อนของ
ชาวโลกทิพย์และมนุษย์ไปแล้วอย่างมากมาย

และตอนออกพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๙ นี้
มีเด็กคนหนึ่งอายุประมาณปีกว่า ๆ - สองปี
เป็นอย่างมาก ได้นำเงินมาบริจาคแต่ไม่ยอมใส่ลงตู้
ที่จัดเตรียมไว้ให้ และไม่ยอมเอาไปให้ทายกวัด
พ่อ-แม่ คุณไปก็ไม่ไป มุ่งแต่จะเอาเงินให้ข้า
แต่เพียงอย่างเดียว และทำหน้าที่ไม่พอใจเมื่อพ่อ-แม่
ดึงให้เอาเงินไปใส่ตู้รับบริจาค ด้วยความสงสารเด็ก
ผู้มุ่งหวังอยากจะให้ ข้าจึงได้แบมือไปเด็กนั้นได้
วางเงิน ๒๐ บาท ใส่ที่มือข้า แล้วก็ร้องขึ้นว่า เฮ้!

ข้าถามว่าดีใจไหม? เด็กคนนั้นก็บอกว่าดีใจ
แล้วหันกลับไปหาพ่อ-แม่ พร้อมกับแสดงอาการ
ดีใจอย่างมาก

และหลังออกพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ก็ได้มีพวกผี-ปีศาจหลายกลุ่ม มาบอกเรื่องที่ทุกข์ทรมานเร่าร้อนสารพัดอย่างที่เกิดจากการที่เขาได้รับบุญจากญาติที่ไปทำบุญกับวัดที่มีพระอรหันต์อยู่ เมื่อรับบุญแล้วพอนุ่งห่มก็เกิดเป็นไฟ-พอกินก็เป็นไฟเผาร้อน-พออาบก็เหมือนกัน เป็นหมื่นเป็นแสนชีวิตที่อยู่ด้วยกัน แล้วก็มีผู้ที่สง่างามมีอานุภาพยืนอยู่ไกลๆ ร้องบอกขึ้นว่า ให้ไปวัดสามแยก อย่างมารับบุญที่พระท่านพาทำมั่วๆ แบบนี้แล้วพวกเขาจะมาเล่าให้ข้าฟังที่วัดสามแยก

ข้าจึงได้ตั้งใจอธิษฐานตั้งแต่วันที่ ๑๐ ต.ค. ๒๕๔๙ เรื่องก็ปรากฏแก่ข้า และได้เห็นพวกโยมที่ถวายเงิน-ทอง-อาหาร ที่ผิดเวลาและผิดพระวินัยด้วย-ยาที่อายุสั้นแต่ถวายเอาไว้เป็นยาอายุยาวรวมทั้งพวกโยมที่ติดใจกับพระที่ได้เงิน-ทองและสิ่งของอื่นๆ ที่ผิดพระวินัย ข้าเห็นพวกเขายืนอยู่หนึ่งอยู่ในระหว่างทางไปนรกและทางไปสวรรค์ จึงได้เข้าไปถาม แต่พวกเขาเหล่านั้นไม่ตอบ

ข้าได้ยื่นมือไปจับที่ตัวเพื่อตั้งให้พวกเขาหันมาตอบ
ร่างของพวกคนเหล่านั้นก็หายไป แต่คนที่ว่าเหล่านี้
พวกเขายังมีชีวิตอยู่หลายคน ข้าไม่สามารถ
จะกล่าวนามได้ทั่วถึง แต่ให้ทราบไว้เถิดว่า มีบาป-
บุญทุกคนในการที่ได้ถวายสิ่งถวายของที่ผิตวินัย
แก่พระอรหันต์หรือสงฆ์ ย่อมมีอานุภาพบาป-บุญ
ไว้ออกเป็น ๒ ทาง อย่างละมาก ๆ คือ บาปก็มาก
บุญก็มาก ข้าเกิดความสงสาร ถ้าหากเขาตั้งสติ
ระลึกถึงบุญไม่ทัน ตายไปติดภาวะบาป ก็ต้องตกนรก
หมกไหม้เผาผลาญอย่างยาวนาน ถ้าผู้นั้นมีการ
ระลึกถึงบุญทัน ก็จะไปสวรรค์อย่างยาวนาน
ถ้าอยู่ในสวรรค์แก้ไขไม่ทัน ตายไปอีก ผู้นั้นก็จะต้อง
ไปนรกที่ได้ทำไว้ ถ้าทำไว้ไม่บ่อยนักมีบุญ-บาป
พอกัน มากพอกัน-น้อยพอกัน ผู้นั้นก็จะไปเกิด
เป็นสัตว์เดรัจฉานในเทพ เช่น นาค-ครุฑ เป็นต้น

เมื่อระลึกทราบอย่างนี้จึงได้ย้อนกลับไปดู
เด็กคนที่ให้เงิน ๒๐ บาทนั้น เพื่อจะได้ทราบว่า
เด็กคนนั้นได้อะไรบ้าง? ก็เห็นเขานั่งอยู่-เดินอยู่

หันไปหันมาอยู่ตรงระหว่างทางที่จะไปนรกและสวรรค์ ขำร้องบอกขึ้นว่า “ไอ้หนูมานี่!” เด็กหันมาได้ยื่นมือมาหา แล้วเขาก็หายไป ซึ่งคำนวณได้ว่าเด็กนี้ต้องมีภาวะเป็นสองคือ มีทั้งสวรรค์และนรก ฝ่ายละยาวนานมาก เพราะตอนนี้เขายังไม่ตายด้วยอานุกาภาพการให้เงิน ๒๐ บาท แก่ข้า

เรื่องดังว่านี้ ปรากฏหลายครั้งหลายคราว ข้าจึงได้ให้พระตรวจเช็คพระวินัยและพระสูตรในพระไตรปิฎกฯ ดู ปรากฏว่ามีอยู่จริง ซึ่งเป็นเรื่องอ้างอิงหรือเป็นเรื่องอันเข้ากันได้กับที่ข้าได้เห็น

และได้มีโยมที่มาจากจังหวัดสกลนคร มาเล่าให้ฟังในเช้าวันที่ ๒๓ ต.ค. ๒๕๔๙ ว่าหลังจากที่เขาได้เรียกรอเงินมาจัดผ้าป่าเพื่อถวายหลวงปู่เขา ก็ได้มีผู้ฝันเห็นเขาว่า ตัวเขาและหลวงปู่เขาได้ไปอาศัยอยู่ที่เกาะเล็กๆ กลางน้ำไกลๆ และได้เห็นว่าเขาเดินลงไปใต้น้ำ ซึ่งน้ำนั้นก็ได้เดือดเป็นไฟขึ้น เขาหนีขึ้นมาบนเกาะไม่ทัน

น้ำซึ่งกลายเป็นไฟจึงเผาไหม้ร่างกายเขาจนเหลือแต่กระดูก เขาได้เล่าให้ข้า และคณะวัดสามแยกฟัง จึงได้ประชุมปรึกษาหารือกันในเวลาเที่ยงของวันที่ ๒๔ ต.ค. ๒๕๔๙ นี้

ได้ความสรุปว่า ข้าผิดมากที่เคยรับของที่ผิดวินัยซึ่งทำให้เกิดผลร้ายแก่ผู้ถวายอย่างมากมาย แม้จะมีผลดีก็ต้องยกไว้ก่อน เพราะผลร้ายที่เห็นนั้น อันตรายมาก

ข้าและคณะวัดสามแยกจึงอยากจะเห็นท่านทั้งหลายที่ทำบุญแล้วมีบุญเกิดขึ้นแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยไม่มีบาป

ฉะนั้นข้าจึงขอแก้ไขการสอนทั้งหลายที่สอนผิดไปด้วยความมั่งง่าย เช่น ที่ข้าพเจ้าเคยบอกว่า “เงิน ๑ บาท ถวายแก่พระอรหันต์ มีผลมากมายนับไม่ได้ แต่ให้แก่ภิกษุผู้ทรงศีล มีผลน้อยกว่า” แต่อันที่จริงแล้ว ผลบาปที่ได้นั้นก็มากมายนับไม่ได้เหมือนกัน

นับแต่นี้เป็นต้นไป ข้าจะพยายามพาคุณะ
วัดสามแยกคันคว้า เมื่อพบเห็นอะไรที่ผิด
จะพยายามทำการแก้ไขให้ถูกต้องตามพระธรรม
วินัยต่อไป หากผู้ใดขัดข้องไม่เข้าใจในเรื่องที่แจ้ง
มานี้ จะบอกที่ศึกษาในพระไตรปิฎกฯ ให้ในตอน
ต่อไป และเมื่ออ่านแล้วไม่เข้าใจ ข้าและคณะ
รับให้คำปรึกษาตามกำลังสติ-ปัญญาของข้า
และคณะส่วนตัวข้า จะพยายามค้นดูตามธรรมชาติ
และจะให้คณะภิกษุช่วยค้นดูตามพระไตรปิฎกฯ
ซึ่งข้าเคยเห็นหลายอย่างที่ปรากฏกับข้า และข้า
ได้ให้คณะภิกษุในวัดคันคว้าในพระไตรปิฎกฯ
ซึ่งก็เข้ากันได้กับเรื่องที่เราเห็นมามากมายหลายอย่าง
และได้ทำการแก้ไขหลายสิ่งหลายอย่างที่ผ่านมา
และยังต้องศึกษาในระบบต่าง ๆ อีกต่อไป

เพราะข้าไม่ได้เห็นรวบทีเดียวทั้งหมด
ข้าเห็นทีละกลุ่มสองกลุ่ม เห็นทีละอย่างสองอย่าง
แล้วได้นำมาเทียบเคียงกับพระไตรปิฎกฯ ในแต่
ละครั้งแต่ละคราวก็เข้ากันได้ แล้วได้นำออกสอน

ไปแล้วมากมายหลายเรื่อง และคาดว่ายังต้องมีอีก
มากที่ต้องดูและเทียบเคียงกับพระไตรปิฎกฯ
เพื่อนำออกสอนต่อไป

บัดนี้ข้าและคณะวัดสามแยก ขอขมา-
ขออภัย-ขอโทษ ต่อท่านทั้งหลาย ทั้งชาวโลกมนุษย์
และชาวโลกทิพย์ทุกกลุ่ม

ต่อไป ข้าจะทำการพินิจพิจารณาให้ละเอียด
ถี่ถ้วนทั้งฝ่ายบุญ-ฝ่ายบาป ก่อนที่จะทำการสั่งสอน
ทั้งชาวมนุษย์และชาวทิพย์ให้ปฏิบัติในสิ่งใดๆ

พระเกษม อาจิณฺณสีโล

และคณะวัดสามแยก

“อับดีทั้งหมดเป็นของเล็กน้อย
สำหรับพระอรหันต์
เพราะตายจากแล้วก็แล้วกันไป
โทษไม่มีแก่อรหันต์
แต่มีแก่พระอรหันต์
บางส่วนมีโทษให้ผู้อื่นมาก
ฉะนั้น แม้เป็นพระอรหันต์ก็ควรเรียน
ถ้าพระอรหันต์ทำผิด
ผู้อื่นควรเตือนให้ท่านรู้”

เรื่องเทียบเคียงในพระไตรปิฎก

เรื่องที่ข้าพเจ้าได้เห็นชาวโลกทิพย์ทุกชั่วร้อน
ทรมาณ มีเรื่องเทียบเคียงในพระไตรปิฎก ดังนี้

เรื่อง	เล่ม	หน้า	บรรทัด
๑. ถวายของแก่พระทศีสล อุทิศบุญไม่ออก	๒๓	๔๐๙	๒๐
๒. ถวายของแก่พระทศีสล อุทิศบุญไม่ออก	๓๕	๒๓๘	๕
๓. พระอรหันต์ที่ศึกษาน้อย ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง...บาปมาก	๑๖	๓๐๒	๖
๔. โยมที่ปฏิบัติผิดต่อสงฆ์... บาปมาก	๑๖ ๓๗	๓๐๘ ๑๑๒	๖ ๖
๕. เปรตกินขี้เปรต	๔๙	๕๖๐	๘
๖. เงิน-ทอง ไม่ควร ถวายภิกษุ	๓	๙๔๐	๑๗
๗. ภิกษุที่แสวงหา เงิน-ทอง ไม่ใช่...	๙	๕๓๖	๑๑
๘. สิ่งของอันไม่สมควร แก่ภิกษุ (วัตถุอนามาส)	๓	๑๗๓	๑๖

เรื่อง	เล่ม	หน้า	บรรทัด
๙. สิ่งของอันไม่สมควร ถวายภิกษุ	๑๑	๓๑๐ ๓๑๑	๒๒ ๑
๑๐. บุญ-บาป เท่าๆ กัน ไปเกิดเป็นนาค	๒๗	๕๕๗	๒๐
๑๑. ทานที่เป็นบาป	๑๐	๔๙๐, ๕๕๖	๑
๑๒. วิธีปฏิบัติในเรื่องเงิน และทองที่มีผู้ถวาย	๓	๘๖๓-๘๖๕ ๘๖๙	๑๓ ๘
๑๓. วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ เงิน-ทองของภิกษุ	๗	๑๔๙	๓
๑๔. วิธีปฏิบัติในเรื่อง เงินและทองที่มีผู้ถวาย	๔๑	๑๐๖	๑๑
๑๕. บุญที่กลายเป็นไฟ	๔๙	๘๗	๑

“ผู้สวดมนต์จงระวัง” เรื่องเทียบเคียงใน
พระไตรปิฎก มีดังนี้

เรื่อง	เล่ม	หน้า	บรรทัด
๑. อมนุษย์ทำร้ายมนุษย์ (ปโลภสูตร)	๓๔	๒๒๕	๑๕
๒. เทวดาวางแผนไล่พระ (เมตตาสสูตร)	๓๙	๓๓๓	๗
๓. อมนุษย์ทำลาย กำแพงเมืองหนี (รัตนสูตร)	๓๙	๒๒๗	๘
๔. เทวดาวางแผน ฆ่ามนุษย์ ๑ (สมุททวาณิชชาดก)	๖๐	๑๓๗	๗
๕. เทวดาวางแผน ฆ่ามนุษย์ ๒ (ปุณโณวาทสูตร)	๒๓	๔๔๖	๑

(จากพระไตรปิฎกชุด ๙๑ เล่ม พิมพ์โดยมหาจุฬาราชวิทยาลัย)

วิธีปฏิบัติต่อเงิน - ทอง สำหรับพระ

เล่ม ๓ หน้า ๘๖๓ - ๘๖๕, ๘๖๙

“ถ้าใครๆ นำเอาทองและเงินมากล่าวว่า ข้าพเจ้าถวายทองและเงินนี้แก่สงฆ์, ท่านทั้งหลายจงสร้างอาราม วิหาร เจดีย์ หรือหอฉันเป็นต้น ใดย่างหนึ่งก็ตาม, จะรับทองและเงินแบบนี้ไม่ควร.

ในมหาปัจจริ (ชื่อคัมภีร์อรรถกถา) ท่านกล่าวไว้ว่า ด้วยว่าเป็นทุกกฏ (การกระทำที่ชั่ว) แก่ภิกษุรูปใดรูปหนึ่งผู้รับเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น. ก็ถ้าเมื่อภิกษุปฏิบัติเสฐว่า ภิกษุทั้งหลายจะรับทองและเงินนี้ไม่สมควร.

เขากล่าวว่า ทองและเงินจักอยู่ในมือของพวกเขาช่างไม้ หรือพวกกรรมกร, ท่านทั้งหลายจงรับทราบการงานที่เขาทำดี และไม่ดีย่างเดียว ดังนี้แล้ว มอบไว้ในมือพวกเขาช่างไม้หรือพวกกรรมกรเหล่านั้น จึงหลีกไป, จะรับก็ควร, ถ้าแม้เขากล่าวว่า ทองและเงินจักอยู่ในมือของพวกเขาคนของผมนเอง,

หรือว่าจักอยู่ในมือของผมเอง, ท่านพึงส่งข่าวไปเพื่อประโยชน์แก่บุคคลผู้ที่เราจะต้องให้ทองและเงินเขาอย่างเดียว, แม้อย่างนี้ก็ควร.

ก็ถ้าว่าพวกเขาไม่ระบุงงษ์ คณะ หรือ บุคคลกล่าวว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายถวายเงินและทองนี้แก่เจตีย์, ถวายแก่วิหาร, ถวายเพื่อนวกรรม (การก่อสร้าง) ดังนี้ จะปฏิเสธไม่สมควร.

พึงบอกแก่พวกกัปปิการก (ผู้ปฏิบัติภิกษุในเรื่องปัจฉัย ๔) ว่า ชนพวกนี้กล่าวคำนี้.

แต่เมื่อเขากล่าวว่า ท่านทั้งหลาย (สงฆ์) จงรับเก็บไว้เพื่อประโยชน์แก่เจตีย์เป็นต้นเถิด พึงปฏิเสธว่าการที่พวกเรารับไว้ไม่สมควร.

แต่ถ้าคนบางคนนำเอาเงินและทองมามากกล่าวว่า ข้าพเจ้าขอถวายเงินและทองนี้แก่สงฆ์, ท่านทั้งหลายจงบริโภคปัจฉัย ๔ (อาหาร-ยารักษาโรค-เครื่องนุ่งห่ม-ที่อยู่อาศัย) เถิด, ถ้าสงฆ์รับเงินและทองนั้น เป็นอาบัติ (การละเมิด) ทั้งเพราะรับ ทั้งเพราะบริโภค.

ถ้าบรรดาภิกษุเหล่านั้น ภิกษุรูปหนึ่งปฏิเสธว่าสิ่งนี้ไม่ควร. และอุบาสกกล่าวว่า ถ้าไม่ควร จักเป็นของผมเสียเอง ดังนี้แล้วไป,

ภิกษุนั้นอันภิกษุบางรูปไม่ฟังกล่าวคำอะไรๆ ว่า เธอทำอันตรายลาภของสงฆ์, เพราะภิกษุใดโจท (กล่าวหา) เธอ, ภิกษุนั้นเองเป็นผู้มีอาบัติ (การละเมิด) ติดตัว.

แต่เธอรูปเดียวกระทำภิกษุเป็นอันมากไม่ให้เป็นอาบัติ. ก็ถ้าว่า เมื่อภิกษุทั้งหลายปฏิเสธว่าไม่ควร เขากล่าวว่า จักอยู่ในมือของพวกเขา กับปิยการก หรือจักอยู่ในมือของพวกเขาคนของผม หรือในมือของผม, ท่านทั้งหลาย จงบริโภคนัจจัยอย่างเดียวเท่านั้น ดังนี้, สมควรอยู่. อนึ่ง เขาถวายเพื่อประโยชน์แก่จตุปัจจัย (อาหาร-ยารักษาโรค-เครื่องนุ่งห่ม-ที่อยู่อาศัย) ฟังน้อมไปเพื่อปัจจัยที่ต้องการ.

เขาถวายเพื่อประโยชน์จิวร ฟังน้อมไปในจิวรเท่านั้น. ถ้าว่าไม่มีความต้องการจิวรนั้น, สงฆ์

ลำบากด้วยปัจจัยมีพิณทบาท (อาหาร) เป็นต้น ฟิงอุปโลกน์ (การบอกกล่าวแก่ที่ประชุม) เพื่อความเห็นดีแห่งสงฆ์แล้วน้อมไปแม่เพื่อประโยชน์แก่พิณทบาทเป็นต้น. แม่ในอกกับปิยวัตถุ (สิ่งของที่ไม่สมควรแก่ภิกษุ) ที่เขาถวาย เพื่อประโยชน์แก่พิณทบาทและคิลานปัจจัย (ยารักษาโรค) ก็นัยนี้.

อนึ่ง **อกกับปิยวัตถุ** ที่เขาถวายเพื่อประโยชน์แก่เสนาสนะ (ที่อยู่อาศัย) ฟิงน้อมไปในเสนาสนะเท่านั้น เพราะเสนาสนะเป็นครุภัณฑ์. (ของหนัก) ก็ถ้าว่า เมื่อพวกภิกษุละทิ้งเสนาสนะไป เสนาสนะจะเสียหาย, ในกาลเช่นนี้พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงอนุญาตให้ภิกษุทั้งหลาย แม่จำหน่ายเสนาสนะแล้วบริโภค (ปัจจัย ๔) ได้.

เพราะฉะนั้น เพื่อรักษาเสนาสนะไว้ ภิกษุอย่ากระทำให้ขาดมูลค่า ฟิงบริโภคพอยังอัตภาพ (ชีวิต) ให้เป็นไป. และมีใช้แต่เงินทองอย่างเดียวเท่านั้น, แม่อกกับปิยวัตถุอื่น มีนาและสวน เป็นต้น อันภิกษุไม่ควรรับ.”

เล่ม ๓ หน้า ๘๖๙

“...ถ้าชาวนาทั้งหลายนำกหาปณะ (ชื่อ
มาตราเงินในสมัยโบราณ) มากล่าวว่า กหาปณะ
เหล่านี้ พวกผมนำมาเพื่อสงฆ์, และภิกษุรูปใดรูป
หนึ่งกล่าวว่าท่านจงนำผ้ามาด้วย กหาปณะเหล่านี้,
จงจัดข้าวยาकुเป็นต้น ด้วยกหาปณะประมาณเท่านี้
ด้วยความสำคัญว่า สงฆ์ไม่รับกหาปณะ สิ่งของที่
พวกเขานำมาเป็นอกัปปิยะ (ไม่สมควร) แก่พวก
ภิกษุทั่วไป.”

ถามว่าเพราะเหตุใดสิ่งของที่เขานำมาจึง
ไม่สมควรแก่ภิกษุทั่วไป (ทั้งหมด) เป็นเพราะว่า
สิ่งของเหล่านั้นได้มาจากการที่ภิกษุจัดการ
กหาปณะเอง คือ เป็นผู้สั่งว่าให้เอาของสิ่งนั้นสิ่งนี้
มาด้วยเงินจำนวนเท่านั้นเท่านี้ ดังนี้ ของที่ได้มา
จึงไม่สมควรแก่ภิกษุทั้งหลาย

ข้าพเจ้า ขอนำท่านทั้งหลาย ทั้งชาวมุขย์
และชาวทิพย์ ขอขมาต่อพระรัตนตรัย เพื่อปิด
บาปที่ได้ทำไป เพื่อการไม่ทำบาปใหม่ ป้องกัน
ไม่ให้ไปเปิดประตูบาปเดิม

และจะของดเว้นการกระทำที่ผิดต่อ
พระรัตนตรัย ขอให้ท่านทั้งหลายตั้งใจคิดหรือ
ตั้งใจกล่าว ดังต่อไปนี้

คำขอขมาต่อพระรัตนตรัย

“ขออำนาจพระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์
จงบันดาลการขอขมาของข้าพเจ้านี้ให้ถึงแก่
พระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์
บัดนี้ข้าพเจ้าสำนึกผิดในการกระทำส่วนที่ผิดต่อ
พระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์
อันทรงคุณค่าหาประมาณไม่ได้
ข้าพเจ้าจะระมัดระวังสำรวม
ศึกษาหาความรู้ จะไม่ทำในสิ่งผิดที่ได้รู้
จะศึกษาในสิ่งที่ไม่รู้ เพื่อจะได้รู้ในสิ่งที่ผิดสิ่งที่ถูก
และจะเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องต่อไป
ขอพระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์
จงงดโทษ จงอภัย
แก่ข้าพเจ้าผู้ค่อยปัญญาด้วยเถิด”

๘. วิธีใช้บุญด้วยอำนาจพระรัตนตรัยในรูปแบบต่างๆ ขั้นตอนในการอธิษฐานเพื่อขับและปิดบาป นายเวรและเชื้อโรคด้วยบุญ

๑. การขับต้นบาปออกจากตัว คำอธิษฐานคือ
“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญข้า
ให้ขับต้นบาป นายเวรและเชื้อโรคออกไปจากข้า”

๒. การป้องกันบาปด้วยบุญ คำอธิษฐานคือ
“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญข้า
ให้ป้องกันบาป นายเวรและเชื้อโรคไม่ให้เข้า
มาถึงตัวข้าได้”

๓. การปิดบาปไว้ด้วยบุญ คำอธิษฐานคือ
“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญข้า
ให้ปิดบาปไว้”

๔. การอุทิศบุญให้ฝ่ายบาป (คือ นายเวรและ
เชื้อโรค) ที่ถูกขับต้นออกจากตัว คำอธิษฐานคือ
“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญข้า
ให้นายเวรและเชื้อโรคของข้า”

๕. การขออภัย นายเวร ที่เราเคยก่อกรรมเขาเอาไว้ คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลสัญญาณการขออภัยของข้าให้ถึงแก่นายเวรที่ข้าเคยก่อกรรม และทำให้พวกท่านเดือดร้อนมาก่อน ขอให้พวกท่านรับบุญจากข้า และเมื่อรับบุญแล้วจงให้อภัยข้าด้วย”

๖. การเบิกบุญมาเป็นเกราะป้องกันเราจากชาวทิพย์ที่ออกจากอาคมผูกมัด คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าเป็นเกราะป้องกันข้า”

๗. การมลายมนต์ช่วยภูตผีที่ถูกเวทมนตร์อาคมผูกมัดไว้ในเครื่องรางฯ คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลเวทมนตร์ที่ผูกมัดภูตผีให้มลายไป”

๘. การโอนบุญให้ชาวทิพย์ที่ออกจากเครื่องรางอาคมผูกมัด คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ชาวทิพย์ที่ออกจากเครื่องรางฯ นี้”

๙. การเปิดประตูบุญไว้ให้แก่ผู้ที่ต้องการ
คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ
งบ้นดาลบุญข้าให้ผู้ต้องการตลอดไป”

หมายเหตุ คำว่า “บาป” ในที่นี้หมายถึง
“ผลจากการกระทำของนายเวรและเชื้อโรค”

๙. เมื่อต้องเข้าไปในสถานที่ที่มีเวทมนตร์
อาคมทั้งหลาย ก็ให้อธิษฐานดังนี้

๑. การใช้บุญเปิดทางไปในสถานที่ที่มีเวทมนตร์อาคม คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้เปิดทางแก่ข้าที่จะไป / ที่จะอยู่.....”

๒. การใช้บุญเปิดโอกาสในสถานที่ที่มีเวทมนตร์อาคม คำอธิษฐานคือ “ขออำนาจพุทธธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญให้ข้าให้เปิดโอกาสที่..... นี้แก่ข้า”

หมายเหตุ

..... ของข้อ ๑ ให้ระบุชื่อของถนน หรือสถานที่ที่จะไป / ที่จะอยู่

..... ของข้อ ๒ ให้ระบุชื่อของสถานที่หรือสิ่งของ เช่น ห้อง, แก้ว, รถ, เรือ, บ้าน เป็นต้น

“สัตว์โลกที่เจ็บป่วย
เพราะเคยเบียดเบียนกันมา
สัตว์โลกที่อายุสั้นเพราะเคยฆ่าสัตว์มา”

พระพุทธองค์ได้กล่าวว่
“ทุกอย่างสามารถเป็นอโหสิกรรมได้
ทุกอย่างเป็นอนิจจัง ทุกอย่างเปลี่ยนแปลง
ทำชั่วก็เปลี่ยนเป็นให้ทำดี
ทำดีก็เปลี่ยนเป็นการทำให้ประเสริฐขึ้น
มีความประเสริฐ
ก็เปลี่ยนเป็นความหลุดเป็นความพ้นไปได้”

- ข้าพเจ้าอนุญาตแล้วสำหรับผู้จะเผยแพร่ต่อด้วยการสงเคราะห์-อนุเคราะห์ กรุณาอย่าขาย
- ห้ามต่อเติมหรือตัดคำที่มีอยู่ในนี้
- ให้ใส่ชื่อที่ทำการพิมพ์และเจ้าภาพผู้พิมพ์เพื่อการติดต่อขอรับหนังสือต่อๆ กันได้ง่ายขึ้น

“ทำตามนี้ ข้าพเจ้ายินดีด้วย
ไม่ทำตามนี้ ข้าพเจ้าไม่ยินดีด้วย”

หลวงพ่อกษม อาจิณฺณสีโล

๑๐. ข้อมูลเทียบเรื่องการนำบุญมาปิดบาป

๑. พระพุทธเจ้าสั่งสาวกให้แสดงธรรม ๓๓/๕๒/๑๔
เพื่อปิดประตูอบายแก่ชาวโลก (อ.รัตนจกมณกัณฑ์)
๒. กุศลกรรมที่มีกำลังข่มทับถมชนะบาปได้ ๓๔/๑๒๔/๘
(อธิบายพหุกรรม)
๓. บุญสามารถปิดบาปที่กำลังให้ผลอยู่
  - ผลบุญของลูกสาวเศรษฐี ๓๐/๓๑๐/๘
(พรรณามิโคธรัญญคาถา)
  - ลูกสาวเศรษฐีผู้มีกลิ่นตัวเหม็น ๕๓/๓๔๖/๑๒ ถึง ๓๔๘/๓
(อ.มหากัสสปเถรคาถา)
  - เจ้าหญิงโรหิณีหายจากการเป็นโรคผิวหนัง ๔๒/๔๒๖
(เรื่องเจ้าหญิงโรหิณี)
๔. บุญสามารถปิดบาปที่จะให้ผลในภพต่อไป
  - อีก ๔ เดือนจะต้องตกนรกจึงทำบุญ
แล้วได้ไปสวรรค์(อ.ขัลลภุชเปตวิตถุ) ๔๕/๑๐๒/๗ ถึง ๑๐๕
  - พระเถรผู้เคยเป็นนายพราน ๒๒/๓๒๕/๑๐ ถึง ๓๓๐
(อ.พหูธาตุงสูตร)
  - เรื่องคนเฝ้าประตูชาวทมิฬ (อ.นิทานสูตร) ๓๔/๑๒๗/๑๕
  - หญิงยากไร้ผู้เคยเป็นแม่พระมหากัสสปะ ๔๘/๑๓๑/๑๓
(อ.อาจามทายิกาวิมาน)

๕. ผู้ทำบาปไว้มากแต่ไม่ได้ไปนรก ๔๑/๔๒๒/๑
(เรื่องบุรุษผู้ฆ่าโจรมีคราแดง)
๖. ผู้ใดทำบาปมากแล้วยอมปิดได้ด้วยบุญ ๒๑/๑๕๐/๒๑
(อังกุติมาลสูตร)
๗. การปฏิบัติเพื่อก้าวล่วงบาปกรรม ๒๕/๒๐๓/๑
(อสังขาสสูตร)
๘. บุญรักษาไว้มิให้ไปรับบาปหลายแสนกัลป์ ๑๗/๔๑๕/๑๒
(อ.อากังเขยยสูตร)
- ผู้ปิดบาปไว้ตลอดแสนกัลป์ จนได้รับผล ๗๑/๗๕๕-๘๐๑
อันเลิศ (เอกทุสสทายกเถราปทาน)
๙. บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ (อ.จิตตูปปาทกัณฑ์) ๗๕/๔๒๗/๑๕
๑๐. พระคุณของพุทธ - ธรรม - สงฆ์
หาประมาณไม่ได้ (อหิสสูตร) ๓๕/๒๑๖/๖
๑๑. ผลของเหล่าชนผู้เลื่อมใสในพระคุณของ
พระพุทธเจ้าที่หาประมาณไม่ได้ ๓๕/๒๑๖/๖
- * ดังนั้น การใช้อำนาจ พุทธ - ธรรม - สงฆ์ในการอธิษฐาน
ย่อมสำเร็จผล (พาหิรนิทานวรรณา) ๑/๑๔๕/๑๓

.....

“บุคคลใดปัญญาโหด อาศัยทิฏฐิอันชั่วช้า,
คัดค้านคำสั่งสอนของพระอริยบุคคล
ผู้รหนต์ มีปกติเป็นอยู่โดยธรรม
บุคคลนั้นย่อมเกิดมาเพื่อฆ่าตน
เหมือนขุยแห่งไม้ไผ่”

(เล่ม ๔๒ หน้า ๒๑๕)

หมายเหตุ : เมื่อก่อนหน้านี้ท่านผู้มีจิตศรัทธาได้ส่งเงิน และส่งของทั้งหลายมาบำรุงวัดสามแยก ในนามของ หลวงปู่เกษม อาจิณฺณสีโล ทั้งหมด ซึ่งเงินและสิ่งของบางอย่างที่ท่านทั้งหลายส่งมา เป็นการปฏิบัติที่ผิดต่อพระวินัย ก่อให้เกิดอานิสงส์ร้ายแก่ท่านผู้สร้างบุญ

นับจากนี้ต่อไป ถ้าหากท่านผู้มีจิตศรัทธาจะส่ง สิ่งของทุกอย่างมาบำรุงวัดสามแยก ให้ท่านส่งมาในนามของ “วัดสามแยก” โดยตรง ตามที่อยู่ข้างล่างนี้

สำหรับเงิน-ทอง ให้ส่งมาในบัญชีของไวยาวัจกร ของวัด (ผู้ทำการแทนสงฆ์) ๒ คน คือ

ชื่อบัญชี นายประจักษ์ กองแก้ว และ
นายอัครพล อ้วนโคตร

ธนาคารกสิกรไทย สาขาชุมแพ บัญชีออมทรัพย์
เลขที่บัญชี 124-2-55056-7

ส่วนผู้ที่จะส่งธนาณัติ ก็ส่งมาใน นามของไวยาวัจกร คนใดคนหนึ่ง ในสองคนนั้นตามที่อยู่นี้

วัดสามแยก บ้านห้วยยางทอง ต.วังขวาง อ.น้ำหนาว
จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐ โดยส่งจ่ายที่ ปณ.น้ำหนาว

อธิษฐานเพื่อมนุษย์สมบัติ ในชาติปัจจุบัน

หากให้ท่านเพื่อต้องการใช้ในัจจุบัน ต้อง
ตัดกระแสคิดที่จะมุ่งหมายเอาพระนิพพานออกไป
ก่อน แล้วตั้งคำอธิษฐาน ดังนี้

๑. ตั้งสัจจะอธิษฐาน “ข้าพเจ้าถือพระ
รัตนตรัย (พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์) ไปตาม
การครองเรือนก่อน เพราะข้ายังลำบาก ข้าให้ท่าน
ครั้งนี้ หวังโภคทรัพย์ ในปัจจุบันเป็นหลัก”

๒. ตั้งคำอธิษฐานทุกครั้งหลังจากให้ท่าน,
รักษาศีล, อุทิศบุญ (หลังทำความดีอะไรก็ตาม) ให้
คิดอย่างนี้

“ข้าพเจ้าให้ท่าน, รักษาศีล, ถือพระรัตนตรัย
ทั้งหมดนี้หมายใจให้ข้าพเจ้ามีสมบัติใช้ในัจจุบัน
ขอให้บุญทั้งหมดที่ทำนี้ จงตอบสนองข้า ให้ข้าพ้น
จากความยากจนด้วยเทอญ”

* ดูการอธิบายเพิ่มเติมได้จาก ตีวดีการแสดงธรรม ชุด “วิธีใช้บุญ
แก้ความยากจน” และชุด “อธิบายเรื่องมนุษย์สมบัติ”

